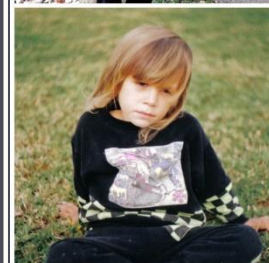
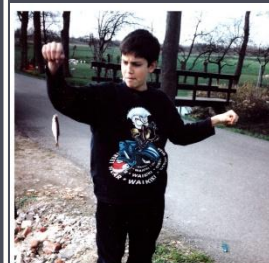

עוז צמח

27 לאוקטובר 1985 - 12 לאוגוסט 2006

י"ג בחשון תשמ"ו - י"ח באב תשס"ו

"ה' **עוז** לעמו ייתן, ה' יברך את עמו בשלום."

ילדותו של עוז

עוז נולד בבית חולים קפלן ברחובות כאשר באותה תקופה משפחתו התגוררה ביבנה.

עוז הוא ילד סנדוויץ' במשפחה. קטן מיוסף ואורן וגדול מיפעת ושני.

כבר ברגעיו הראשונים של עוז בעולם ניחן היה כי מדובר בילד מיוחד.

כאשר המיילדת בישרה בהתלהבות שנולד בן, הרימה את עוז לגובה ובאותו רגע עוז החל לעשות פיפי ופגע בפניה של המיילדת.

סיפורי ילדות

עוז החל ללכת מגיל צעיר מאוד, מגיל 10 חודשים. לאחר שנפל פעמיים וקיבל מכה חזקה, החליט ליתר ביטחון לחזור ולזחול עד גיל שנה ו-4 חודשים.

מגיל צעיר מאוד, עוז התחבר מהר מאוד לטבע ואהב מאוד בעלי חיים, חרקים, זוחלים וצמחים שהעסיקו אותו רבות לאורך כל חייו. עוז אהב מאוד לשחק בבובץ ובמיוחד להכין עיסת בובץ ולשחק איתה. יום אחד, בעת שמשפחתו התגוררה בבית פרטי עם גינה, עוז התחיל לעמוד ונעלם להוריו אשר חיפשו אותו בכל מקום, עד שלבסוף מצאו אותו משחק בגינה. עוז הצליח לפתוח ברז ולהכין שלולית ועיסת בובץ להנאתו. מה שלא הרתיע אותו לשחק בבובץ, גם בעת שירותו הצבאי בחורף הבוצי רמת הגולן.

מגיל צעיר עוז הפגין אחריות רבה כאשר טיפל באופן אישי ומסור, וללא התערבות אחרים, בבעלי החיים הפרטיים שלו: דגים, שרקנים, שפנים, תרנגולות ובמיוחד בכלב הפודל האישי והאהוב שלו "פלאוז" - נוצה בהולנדית.

לצד בעלי חיים אלו, עוז היה נוהג לטפל בבעלי חיים עזובים שמצא ברחוב כגון: ציפורים שנפלו מהקן, גורי חתולי רחוב עזובים, כלבים עזובים וחיות נוספות.

עוז ניחן בכישורים טכניים מפותחים מגיל מאוד צעיר אשר התבטאו בחיבתו לפרק ולהרכיב משחקים אלקטרוניים, מעגלי חשמל ומשחקים אחרים.

את שנותיו הראשונות העביר עוז ביבנה. במהלך תקופה זו יצר קשרי חברות רבים ואחר-כך בישוב רעות, אליו עברה המשפחה להתגורר כאשר עוז היה בן 5 חצי.

עוז החל את לימודיו בכיתה א' בבית ספר רעים ברעות, שם יצר קשרים חברתיים הדוקים, חברים אשר ליוו אותו כל חייו.

כל אימת שהתאפשר לו, עוז ניצל הזדמנויות בחופשים להרוויח כסף בכוחות עצמו במגוון עיסוקים: שטיפת מכונות ביחד עם חבריו, עיסוק שעבורו אף רכש שואב אבק חדיש וציוד נלווה. בקיץ היה קוטף "סברסים" ומוכר במרכז המסחרי ברעות, עבד בבורגר ראנץ' ובסופרמרקט המקומי.

בהתמדה, בעקביות ובנחישות שאפיינו אותו, אט אט טיפח את חשבון הבנק שלו לחמש ספרות, כדי שיוכל להגשים חלומות רבים בעתיד.

סיפורי ילדות

מילדות עוז היה ילד מאוד אחראי, דרש, קיבל וגם לקח אחריות מהוריו, השתתף באופן פעיל ועזר מאוד במקומות שהיה, לרבות במטלות ומשימות בבית.

לעוז היו תחביבים רבים ומגוונים:

עוז אהב מאד לשחק כדורסל, היה שותף בחוגי טבע, הישרדות וטיסנאות.

אהב מאוד לבשל לאפות ולעסוק במחשבים.

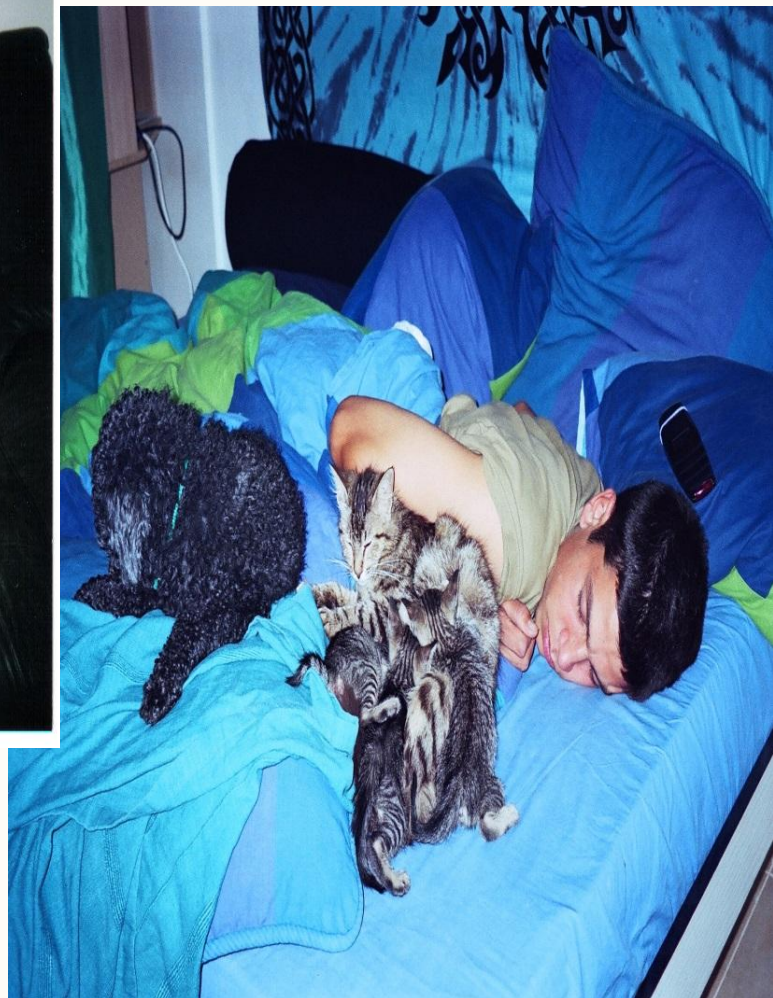
משחר ילדותו אחת האהבות הגדולות שלו הייתה דיג, אהבה אשר התמסר לה בכל מקום ששהה בארץ ובחו"ל.

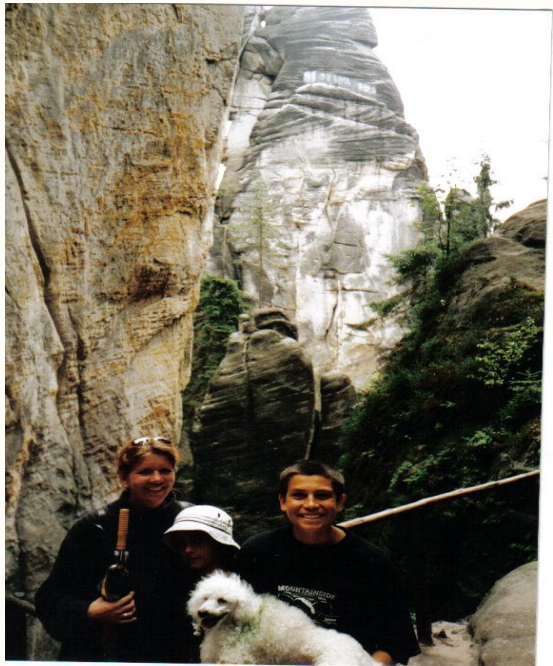
עוז אהב בעלי חיים מגוונים: כלבים, חתולים, זוחלים, ציפורים, שרקנים, תרנגולות ועוד מיני חיות שאת חלקם גידל, טיפח, וטיפל בעצמו.

אהבתו לחיות ולבעלי
החיים עלי אדמות,
הייתה ללא גבולות.

עוז העריך ואהב את הצד המסורתי בביתו
ובמיוחד את חגי תשרי ופסח, אהב את
הפיוטים בבית הכנסת שהיה מזמזם גם
בבית ובמיוחד אהב את הארוחות הנלוות.
לקראת ל"ג בעומר, הוא וחבריו היו
מבצעים קניות של מוצרים, דואגים לאסוף
עצים ולאחסן אותם בגינת הבית של עוז.
בל"ג בעומר היו מבעירים את העצים
הרבים במדורה ענקית עד השעות
המוקדמות של הבוקר.

עוז תמיד היה מגיע הביתה בבוקר, עייף
ומלוכלך עם ריח חזק של עשן, אך מרוצה
ומאושר מאוד.

סיפורי ילדות

עוז שיחק כדורסל במועדון מכבי המקומי והיה נחשב לשחקן מצטיין.

לאימונים נסע על סקייטבורד, או קורקינט ככלי תחבורה מרעות למכבים וחזרה.

מאז נפילתו בכל שנה מתקיים טורניר כדורסל "סטריט-בול" בעיר מודיעין-מכבים - רעות לזכרו. אירוע זה מתקיים בתיכון "מור" ברעות, באחד מימי שישי הסמוך ליום הולדתו הלועזי ב-27 לאוקטובר. במקביל מתקיימת הנצחה נוספת בתחום הספורט:

קבוצת ילדים ג' של מכבי תל אביב בכדורגל נקראת על שמו – "מכבי עוז תל אביב", מאז שהקבוצה נושאת את השם "עוז", הקבוצה זוכה בתארים רבים בליגה ובמשחקי גביע המדינה.

בנוסף קבוצה בכדורסל במועדון של "מכבי מכבים רעות" נקראת על שמו - "מכבי עוז מכבים רעות".

"ורחמיו על כל מעשיו" עוז אהב בעלי חיים

אהבתו לחיות הובילה אותו לטפל בחתול רחוב פצוע ולקחת אותו לווטרינר בדחיפות. עוז היה אוסף חיות פצועות, מטפל בהן וקונה להן תרופות וכאשר לא ידע כיצד לטפל בחיה בכוחות עצמו, היה לוקח אותה ברגל לווטרינר הסמוך למקום מגוריו ובתמורה היה מתנדב במרפאה.

משפחתו של עוז הייתה יוצאת רבות למחנאות וטיולים בשטח פתוח, משם ינק עוז את אהבתו הרבה לטבע לחי ולצומח ודאגתו המיוחדת להם ואף הרחיב את ידיעותיו בחוגי הישרדות למיניהם.

גם בשירותו הצבאי עוז המשיך לטפל בחיות עזובות ופצועות והיה עושה זאת בצניעות רבה ללא ידיעת סגל הפיקוד, בגלל האיסור להחזיק בעלי חיים בצבא. כשהוריו היו באים לבקרו בבסיס, היה מבקש שנביא תרופות, כמו אנטיביוטיקה, תחבושות, פולידין ועוד, שיועדו לבעלי החיים שטיפל בהם.

עוז לא ידע מה זה מוצץ ובקבוק, עבר מהנקה ישר לשניצלים, אהב תבשילים ובמיוחד בשר מינקות. בבגרותו אהב מאוד לעשות "מנגלים" ולהכין בשר על האש בכל הזדמנות שהייתה לו. בין תחביביו הבולטים של עוז היה להכין ארוחות "גורמה" גם בשטח. את תבשיליו המיוחדים אהב להכין במיוחד למשפחתו, לחברתו אורלי ולחבריו הרבים ונודע כ"שף" אמיתי.

נעוריו של עוז

לאחר סיום הלימודים בבית ספר היסודי "רעים", עוז המשיך לחטיבת הביניים "מור" בישוב רעות. לקראת סיום החטיבה עברה משפחתו להתגורר בהולנד אך עוז, שהיה ציוני ואוהב ישראל, לא הרגיש שייכות להולנד ושאף לחזור לארץ לסיים את חוק לימודיו להתגייס לצה"ל ולשרת שירות משמעותי.

באחת מההזדמנויות עוז אמר להוריו "תמשיכו בעיסוקים שלכם בהולנד אני אחזור לארץ, ואם לא תגיעו עד הגיוס לצה"ל, אהיה חייל בודד".

ואכן, מאוחר יותר, הוא ומשפחתו חזרו לארץ.

כאשר משפחת צמח חזרה מהולנד לארץ, עוז המשיך לעסוק בתחומים
שאהב,
המשיך בלימודיו בתיכון "מור", בהקבצות הכי גבוהות, שאפשרו לו ללמוד
במגמת ביוטכנולוגיה מגמה שאותה סיים בהצטיינות.

סיפורי נעורים

עוז התחיל ללמוד במגמת ביוטכנולוגיה
בתיכון. בתחילת דרכה של המגמה בארץ היו
מעט מאוד ספרים ומורים ובעלי מקצוע שעסקו
בתחום.

אמרו עליו שהוא גאון! ושהוא מבין את החומר
בכימיה ובביוטכנולוגיה ברמה גבוהה ובצורה
פשטנית ובהירה, עזר מאוד לחבריו בקבוצות
לימוד שקיים בביתו.

עוז בחר ולמד ביוטכנולוגיה במטרה אחת
מרכזית - להציל חיים!

חיי אדם במיוחד וחיים בכלל!

חזונו היה להמציא ולפתח תרופות
מצילות חיים למחלות חשוכות מרפא.

הצטיינותו בתחום הביוטכנולוגיה נבעה
מרצונו הבלתי נדלה לסייע לאנשים
ולשם כך אף עבד בכל הזדמנות, על מנת
לחסוך כסף ללימודים גבוהים ולהגשים
חלום - להיות מהנדס וחוקר ומדען בתחום.

תמונות מליל הסדר
האחרון תשס"ו - 2006

מכתב מהמורה לביוטכנולוגיה

11.9.2006

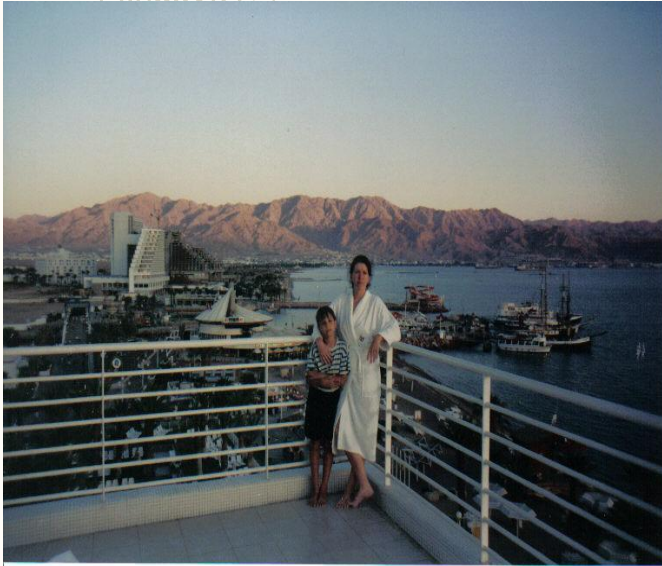
אנשים יקרים,

להולנדי פגשתי בק הספטימבר 2000
ואז גאמיצ כתיב י' בהכרתי
ההולנדי בנינו נהייג י' עדין פילי,
נענן קוזה ואבט גמיב בדינן.
כפי בקנה ההולנדי הייג נחוש בהחלטות
כי אור גאמיצ ביטכנולוגיה נשום קוסי
או מבטל לא יעצרו בצדק.
בהמשך האימונים בוטנן גולל והפכו
לעדי גבה קוזה ויפה גאמי.
בהמשך שלש שלל האימונים בהמשך
הביטכנולוגיה השלל גאמי יב, עדין
בהמשך ובתחילת. או כתיב יא
לפני בהפלת, ובסיבם כתיב יב
בתחילת הבקוה הקלת לזכורת.
היום י' השכלל גאמי אלל וזהכתיב אלל,
מינה פנין המהסס קוזה שילל א
והישלל הרבה לסיבוב, כחוש לא לפעל
כחוש לא לפעל.

אני גאמיצ גבה לן ז' שגור י' א
ההפלת גאמיצ גבה לן ז' שגור י' א
בתחילת הקלת להפלת י' א גאמיצ
כי כתיב להפלת י' א גאמיצ
אם להפלת, כי יש משכו כתיב
המשלל גאמיצ ואוקוה א גאמיצ.

זהבה

לאן נעלים עוז הדייג?

באחד מהנופשים שעוז היה עם משפחתו באילת כשהיה בן חמש, המשפחה התארגנה לארוחת בוקר, התברר שעוז לא בחדר, משפחתו הפעילה את הביטחון של המלון שהפעילו את משטרת אילת שסרקו את השטח ולחפש את עוז. לאחר בחוף ליד המזח כשהוא. כשעתיים עוז נמצא בעיצומו של דייג

עוז לא הבין למה משפחתו נכנסה להיסטריה, בסך הכול הלכתי לדוג הוא אמר.

לאחר מכן סיפר שהתעורר מוקדם כולם עדיין ישנו והחליט מבלי להודיע ללכת לדוג

עוז בהתלהבות הציג להוריו את שלל הדיג שהעלה בחכתו, דגי סלע ו"מנפוחות" סוג של דגים לא כשרים למאכל ששחו להנאתם בגיגית שעוז מצא בשטח, לפני שמשפחתו חזרה למלון, עוז שחרר את הדגים בחזרה לים.

סיפורי נעורים

עוז מאוד אהב לדוג.

הוא ניחן בסבלנות, התמדה ורוגע פנימי.

אופי אשר איפשר לו השקעה של הרבה שעות רבות ביום ובלילה בהכנות לדיג ובדיג עצמו.

כשהיה תופס דג, ולא משנה מה היה גודלו, תמיד החזיר למים בטענה שהדג קטן ויכול להמשיך לגדול עוד.

כשמשפחתו גרה בהולנד, ארץ רוויה במים, הם נסעו לטיולים וביקורי משפחה קצובים

בזמן. המסלולים היו מתכננים בקפידה, כך שלא יעברו באזורים עם אגמים, בריכות או

נחלים, על מנת להימנע מעצירה לדיג כדי לעמוד בלוחות זמנים. כל זה לפני עידן

הטלפונים החכמים וה"וויז", הניווט היה מורכב ולא פשוט עם מפות בקנה מידה גדול, לא

הכול היה מסומן ואם עוז היה מזהה מאגר מים, בריכה או תעלה עם מים היו חייבים לעצור

לדייג.

סיפורי נעורים

למרות שהבית היה מוקף בחיות מסוגים רבים, עוז לא ויתר על הכלב האישי שלו, שגידל אותו מגיל 6 שבועות, פודל ננסי שחור שענה לשם "פלאוז" (נוצה בהולנדית). "פלאוז" היה חלק משמעותי בחייו של עוז, היה ישן איתו במיטה, היה אוכל איתו, משחק איתו והחדר של עוז היה גם של הכלב, מקום בו שרץ כל היום גם כשעוז לא היה בבית. לאחר נפילתו, "פלאוז" לא הסכים להיכנס יותר לחדר ונכנס לדיכאון כבד מאוד.

עוז היה מתמיד במעשיו ומאוד דייקן בפעולותיו, במעשיו ובהתנהלותו. לדוגמא: כשהיה הולך לקניות והיה נשאל כמה שילמת, היה עונה במדויק, 80 שקלים ו- 49 אגורות, ולא היה מעגל ואומר 80 או 81 שקלים. עוז לא היה מסוגל לעשות דברים בערך, הדייקנות והשלמות היו חלק משמעותי בתכונותיו.

סיפורי נעורים

מנהל לשעבר של השופרסל ברעות סיפר באחת מהאזכרות האחרונות שהתקיימו לעוז אודות אירוע אשר התרחש כשעוז היה בערך בן 12 שנים.

כשהוריו של עוז היו בחופשה, עוז שנדרש לעשות קניות הגיע לשופרסל ברעות, כשנכנס לחנות עוז לקח את דף המבצעים שהיה בכניסה לחנות והבחין במוצר מאוד אטרקטיבי שהתעניין ברכישתו.

עוז ניגש למדף והמוצר לא היה על המדף. למחרת הגיע שוב לשופרסל, והמוצר שוב לא היה על המדף.

עוז ניגש למנהל השופרסל והסב את תשומת ליבו לחוסר במוצר, המנהל הבטיח שמחר המוצר יגיע.

למחרת עוז הגיע שוב לשופרסל והמוצר לא היה על המדף. המנהל מספר שהוא פתאום מזהה שעומד לפניו ילד עקבי, מתמיד ורציני שלא מוותר. המנהל שהרגיש לא בנוח מחליט לחפש את המוצר בחנויות וברשתות סמוכות. המנהל סיפר שנסע והגיע עד לתל אביב שם מצא את המוצר באחד מסניפי שופרסל. המנהל רכש את המוצר מכספו והביאו לעוז הביתה, נתן לו את המוצר ללא בקשת תמורה.

סיפורי נעורים

עוז היה תמיד הראשון לעזור בבית ומחוץ לבית.
היה ראשון להציע עזרה גם כשלא נראה צורך דחוף לכך.
לעוז היה חוש טכני טבעי ברמה מאוד גבוהה שאחד מתוצריו היו בניית ספסל מיוחד
בבית הוריו, הרכבת מערכות אלקטרוניות ובניית משחקים לעצמו.
חבריו לבית הספר זוכרים ומספרים שלפעמים עוז היה יושב באחד מהשולחנות
בסוף הכיתה ובזמן השיעור היה עסוק בבניית כל מיני משחקים מגוונים ומצחיקים.

שני דברים מזכירים את עוז בשופרסל:

1. כאשר נכנסו עגלות הסופר החדשות והיה נדרש להכניס מטבע של 5 שקלים כדי לשחרר אותה, עוז תמיד היה מחפש עגלות שהוחזרו למקומן ולפעמים היה מוצא מטבע אחד של 5 שקלים שנשכחו בעגלה, זה היה סוג של תחביב.

2. כאשר התחילו למחזר בקבוקים, עוז גילה

שכאשר מכניסים בקבוק ריק של ליטר וחצי לסאונה חמה, הבקבוק בדרך כלל מתכווץ לנפח של חצי ליטר וניתן היה להחזירו למחזור ולקבל עליו 30 אגורות.

מוכשר ואהוב על כולם!

סיפורי נעורים

לאחר סיום י"ב ולקראת הגיוס לצה"ל, עוז יצא עם חבריו לטיול "הכול כלול" באנטליה שבתורכיה, לנקות את הראש.

בעת שהותו ממש בתחילת הנופשון, עוז קיבל קלקול קיבה, הקאות ושלשולים, שדי הציקו לו והיה חייב ללכת לשירותים בתדירות גבוהה, אבל עוז לא ויתר על ההזדמנות לנפוש עם חבריו, לא ויתר על הארוחות והאטרקציות וניצל אותם עד תום.

עוז בצבא

עוז היה נחוש לשרת בצה"ל ביחידה קרבית ולתרום מיכולתו ומכישוריו למדינת ישראל. לקראת גיוסו עבר בהצלחה מבדקים ואף ביצע גיבוש לקורס טיס, אמרו לו "תגדל ונזמן אותך בעתיד" - היה צעיר לשכבה, לא היה מוכן להמתין וניסה להתקבל לקומנדו הימי. לעוז הייתה אפשרות שעמדה לרשותו ללמוד רפואה במסגרת עתודה צבאית, אך בחר להתגייס לצה"ל.

עוז התגייס לצה"ל ב- 28 במרץ 2004 ושובץ בחיל השריון. הוא אהב מאוד את הטנק ועוצמתו. שאיפתו היתה להיות מפקד טנק. כצפוי הגשים שאיפה זו, וזאת במסגרת גדוד 53 בחטיבה 188.

עוז זכה להערכה רבה ממפקדיו, פקודיו וחבריו ליחידה ולחיל השריון,
בשל אישיותו, ניסיונו המקצועי והמבצעי והסגנון המיוחד בו מילא את
תפקידו במסגרת הצוות והפלוגה.

כשהיה בתעסוקה מבצעית עם יחידתו בגזרת מגוריו מכבים-רעות, פרצה
מלחמת לבנון השנייה ועוז נקרא עם יחידתו להילחם בדרום לבנון
במסגרת מבצע "שינוי כיוון" שלימים נקראה מלחמת לבנון השנייה.

סיפורי צבא

הוכחה נוספת לאהבתו הרבה של עוז לטבע הינה סיפור
הניווט והלטאה:

באחד מתרגילי הניווט באימון, עוז וחייליו שאהבו אותו
מאוד, היו אמורים להגיע לנקודות שהוגדרו מראש.
לקראת הנקודה האחרונה בניווט, עוז זיהה לטאה שלא
הכיר ולא ראה מימיו.

עוז לא יכול היה להתעלם מהלטאה, ולכן עצר לתעד
ולצלם את הלטאה, בעוד חייליו מדרבנים אותו להמשיך
על-מנת להגיע בזמן לנקודה האחרונה.

עוז שלא ויתר, סימן לחייליו את הכיוון להמשך תנועה
ואמר שהוא כבר ישיג אותם בריצה.

כאשר עוז סיים את ההיכרות עם הלטאה, שיחרר אותה
לטבע והדביק את חייליו בריצה והגיעו לנקודה
האחרונה בזמן. אי הגעה בזמן, הייתה כרוכה בענישה
אשר הוגדרה מראש – ריתוק למחנה. עונש אשר חייליו
רצו למנוע ממנו.

סיפורי צבא

שומר, מקפיד ומעריך את אמונתם של חייליו

בחזרה מאימון שטח בשעות אחר הצהריים, עוז כמפקד צוות טנק, נדרש להיות מפקד אוטובוס, הפלוגה שעמדה בשלשות שמעה את תדריך מפקד הפלוגה שפקד על עוז להגיע ליחידה ללא עצירות בדרך בזמן קצוב.

במהלך הנסיעה אחד מחיילי בני הישיבות שהיה באוטובוס ששמע את התדריך של מפקד הפלוגה כמו כל חבריו, פנה לעוז וביקש ממנו לעצור לתפילת מנחה.

עוז ללא כל היסוס עצר את האוטובוס, החיילים ירדו לתפילת מנחה זריזה והמשיכו בנסיעה והגיעו לפני הזמן הנקוב. בהגיעם לבסיס, עוז דיווח למפקד הפלוגה שהוא עצר לתפילת מנחה, מפקד הפלוגה רשם תלונה משמעתית שעליה נשפט אצל מפקד הגדוד.

עוז קיבל עונש של 28 ימי ריתוק למחנה, חיילי הפלוגה שהזדעזעו מחומרת העונש, נשאר עם עוז לאורך כל התקופה, (למעט אלה שהיו חייבים להגיע הביתה) כזה היה עוז – מגדיל ראש, אחראי, הומני, מתחשב וישר כמו סרגל.

נסיעה בטרמפים כדי למנוע חילול שבת

עוז היה מפקד אשר היה מקפיד על תחזוקת הטנק הן בשגרה והן בחירום. במהלך תעסוקה מבצעית, עוז כמפקד צוות טנק היה עולה לרמת הגולן כל מספר שבועות עם כמה חיילים בכדי לבדוק כשירות של מספר טנקים. בדרך כלל היה מגיע עם רכב פרטי לבסיסו. פעם אחת באחד מימי שישי, נאלץ לנסוע בתחבורה ציבורית עם חייל דתי. כאשר הגיעו לאזור קצרין, ירדו בתחנת אוטובוס והמתינו שרכב מהבסיס יבוא לאסוף אותם, כאשר זה בושש מלבוא, עוז הבין שהם עלולים להגיע לאחר כניסת השבת. מה שעוז רצה מאוד למנוע, חילול שבת.

בדיוק באותו הזמן עבר במקום בעל הפיצרייה בקצרין שעוז הכיר, מפני שהיה נוהג להזמין פיצות לחייליו על חשבוננו. בעל הפיצרייה הציע לקחת אותם טרמפ לבסיס. עוז והחייל עלו לרכב, מפקד האוגדה שעבר במקום הבחין במתרחש, עקף וחסם את הרכב והורה לעוז ולחייל לצאת החוצה ודאג שיגיעו למשפט אצל מפקד הגדוד על נסיעה בטרמפים. עוז קיבל 28 ימי ריתוק למחנה, למרות ואף על פי שטען להגנתו שהכיר את מנהל הפיצרייה היכרות אישית.

עוז העיד במשפט של החייל וטען, שהורה לחייל בתוקף לעלות לרכב ללא יכולת סירוב. החייל יצא זכאי.

סיפורי צבא

בכל פעם שעוז היה חוזר מחופשה בבית, היה לוקח איתו לבסיס תיק מלא ממתקים וכל טוב לרבות: משחת שיניים, שמפו, סבון, ניילון נצמד, נייר אלומיניום ועוד.

כשהיה נשאל לגבי היקף התכולה של התיק, תמיד נהג לתת תשובות מתחמקות. בדרך כלל אחרי שבת בבית עוז היה נשאר שבת בבסיס, שמשפחתו הייתה מודיעה על כוונתה לבקר בבסיס, שאלו את עוז אם הוא צריך משהו, הרשימה שעוז העביר הייתה מגוונת ורחבה בדיוק כמו שלקח רק מלפני מספר ימים.

לאחר נפילתו חבריו מספרים, שעוז היה שם את המוצרים והמתקים על המיטה בחדרו והיה מחלק ונותן לחבריו ולחייליו שביקשו.

תמיד דאג לחייליו ולחבריו - זה היה עוז.

בוץ בחורף ברמת הגולן

החורף ברמת הגולן הוא בדרך כלל חורף קשה ביחס למרכז הארץ, במיוחד בעת תקופת האימונים עם טנקים ובמיוחד בטיפולים בהם.

עוז נדרש כמפקד לשמור על כשירתו המבצעית של הטנק וכן על ניקיונו החיצוני והפנימי.

בחורף, הטנק היה עטוף בשכבת בוץ עבה מהזחלים עד הצריח.

עוז שאהב מאוד בוץ מילדותו היה נהנה לנקות את הטנק מהבוץ ואף שיחק עם הבוץ וזרק על חבריו וחייליו.

כמפקד עוז היה יכול להנחות את חייליו לנקות את הטנק, אך העדיף לנקות ביחד איתם גם כדי לפרוק לחצים ולהשתעשע.

ביקור של המשפחה בחורף ברמת הגולן

סיפורי צבא

מתוך אהבתו של עוז לאדם לטבע ולחיות, עוז תמיד היה דואג לתרופות, לא לאנשים שהרגישו לא טוב ולא לעצמו.

אלא לחיות פצועות שהיה מוצא במקומות שונים.

היה משתף ומניע את הכפופים לו ובסביבתו בבית ובצבא מתוקף האישיות שלו ולא מתוקף הסמכות שהקרין – כיבדו אותו. עוז היה אהוב על הבריות מילדות, תמיד הוא נתן לאחרים ובסוף רק לעצמו.

עוז היה מודל לחיקוי, תמיד קינאו בו. כמפקד היה מאוד קשוח ולא מוותר בפעילות שגרתית אבל לאחר הפעילות המתחייבת היה חבר של כולם.

כולם רצו להיות איתו ובקרבתו.

בצבא היה דואג לחייליו, היה שולח כביסה ודואג לחייליו ומטפח אותם להיות חיילים טובים יותר ואחראים יותר.

חייליו אף פעם לא היו רעבים ולא הלכו עם בגדים מלוכלכים או קרועים. עוז היה מכין להם אוכל שאהבו ודאג להם לבגדים נקיים ואו חדשים. מפקד האפסנאות ומפקד המטבח בגדוד אהבו את עוז העריכו אותו סמכו עליו ונתנו לו את כל מה שביקש.

עוז היה מתפנה לעיסוקיו הפרטיים רק כאשר הכל היה בסדר עם חייליו ופקודיו.

סיפורי צבא

עוז מפקד משמר בבסיסו בחורף הקר ברמת הגולן

עוז היה ידוע כאחד שדואג לחיילים בכל מצב ובכל תנאי.

חבריו מספרים שבאחד מהחורפים הקרים בעת שמירה ברמת הגולן, כשעוז היה מפקד משמר, היה ממלא את תפקידו ללא הנחות לרבות ביקור בעמדות השמירה .

לפני הביקור בעמדות, עוז היה מכין במטבח שתייה חמה, תה וקפה ומכין לכל שומר פנקייק כפי שאהב. את הפנקייק היה עוטר בנייר כסף ומכניס לצידנית וכשהיה מגיע סמוך לעמדה, היה יוצר קשר עם השומר כדי שידע שיש ביקור "מפקד", כל זאת בכדי למנוע מצב שהשומר ייתפס לא תקני. כאשר השומר היה עונה, עוז היה מגיע אליו ונותן לו שתייה חמה ואת הפנקייק עם הממרח האהוב עליו וכך היה ממשיך לעמדה הבאה. היום משפחתו יודעת למה עוז לקח איתו מהבית קפה, תה שוקולד למריחה, מייפל, דבש, ניילון נצמד, נייר אלומיניום ועוד.

על קרב הגבורה של סמ"ר עוז צמח ז"ל עוז קיבל ציון לשבח

"קודקוד כאן 3ב' סוגר בתנועה סוף!"

אלה היו מילותיו האחרונות של עוז

שנשמעו ברשת הקשר הגדודית

**סיפור קרב הגבורה של סמ"ר עוז צמח ז"ל במלחמת לבנון השנייה.
מלחמת לבנון השנייה פרצה ב - 12 יולי 2006.
בעקבות התקפה של חיזבאללה על סיור של צה"ל וחטיפת 2 חיילים.**

גדוד טנקים 53 של חטיבה 188 שנמצא באותה עת בתעסוקה מבצעית בגזרה הסמוכה לרעות, נקרא להתייצב למלחמה והחל לקיים אימוני כשירות בגזרה ולאחר מכן ברמת הגולן שם התארגנו להיכנס לחימה בלבנון.

לאחר אימונים והערכות מבצעית, גדוד 53 נכנס לחימה בדרום לבנון, הגדוד נלחם בהתחלה עם חטיבה 7. הכוחות נכנסו ויצאו כל יום מאדמת האויב וחוזר חלילה.

עוז הקפיד להתקשר הביתה כל ערב משטחנו ולהודיע שהכול בסדר.

ביום שלישי 8 אוגוסט 2006 לאחר מספר ימי לחימה, עוז התקשר והודיע לאביו שהגדוד נכנס לכמה ימים לדרום לבנון ולוקחים להם את הטלפונים הניידים, כך שלא יוכל להתקשר.

אביו של עוז אמר לו: "עוז אל תהיה גיבור, שמור על עצמך ועל הצוות", עוז ענה "אל תדאגו יש לי את הטנק והצוות הכי טובים בחטיבה".

אלו היו מילותיו האחרונות שמשפחתו שמעה ממנו.

יום שישי 11.8.2006 מבצע "שינוי כיוון 11"

האוו"ם ומועצת הביטחון מחליטים על הפסקת
אש ביום שישי 11 אוגוסט 2006, ממשלת
ישראל מאמצת את הפסקת האש החלטה –
1702 ביום ה-31 למלחמת לבנון השנייה, יום
שישי 11.8.2006.

במקביל מתקבלת החלטה של הקבינט לצאת
למבצע "שינוי כיוון 11" במטרה להשתלט על
שטחים בעומק דרום לבנון עד לקו נהר הליטני
לקראת הפסקת האש המתגבשת.
כוחות חי"ר התקדמו רגלית, חלקם הונחתו
ממסוקים
והגיעו לשטחים במרחב דרום לבנון עד לאזור
הליטני.

גדוד טנקים 53 הגדוד של עוז היה ב"מגן"
בעינתא, בפאתיה הצפוניים של העיירה בית
ג'בל ולא ידע כלל על הפסקת האש המתגבשת.
צה"ל קידם כוחות טנקים לעומק השטח וביניהם
את גדוד 53 כאשר משימת הגדוד הייתה להגיע
לאזור שקיף א-נימל ולתפוס שטחים שולטים כדי
לחפות על כוחות החי"ר במרחב.

שבת 12.8.2006 י"ח באב תשס"ו היום ה - 32 של המלחמה

מפקד הגדוד מקבל פקודה ממפקד האוגדה לנוע באור יום לכיוון שקיף א-נימל, ללא סיוע ארטילרי או מסוקים וללא אבטחת אגפים וללא מיסוך בעשן. הדרך היתה דרך הררית צרה ומאוד קשה לתנועה. חיזבאללה שהיה ממוקם באותה עת בשתי "שמורות טבע" שהיו ידועות באזור כפר כונין, עמדות טילי "קורנט" ששלטו בתצפית ובאש על המרחב והדרך של הגדוד בטווחים קצרים. פלוגה א' הובילה, אחריה מפקד הגדוד ואחריו נעה פלוגה ג'. בשלב מסוים, בזמן תנועת פלוגה א' בציר, מחבלי החיזבאללה מבחינים בטנקים הנעים על הציר ופותחים באש תופת של טילי "קורנט". מפקד הפלוגה מזהה שיורים עליו ושמזנבים בטנקים האחרונים בסדר הפלוגתי. נותן פקודת "היחלצות לפנים" (כלומר, תנועה מהירה קדימה). הטנקים של פלוגה א' וטנק המג"ד מצליחים לצאת מאזור הסכנה ללא פגע.

פלוגה ג' "גולן" - הפלוגה של עוז

פלוגה ג' שנעה בעקבות פלוגה א', נכנסת לאזור המטווח. חיזבאללה שמזהה את הכוח יורה אש תופת של טילים על הטנקים הראשונים של הפלוגה.

מפקד הפלוגה מזהה שיורים עליו אש תופת נותן פקודת "היחלצות לפנים".

במקביל תוך כדי ביצוע הפקודה, מתקבל דיווח שהטנק השלישי בסדר התנועה, טנק 3א' הטנק לפני הטנק של עוז, נפגע בצריח. מפקד הטנק נפצע וחדל מלתפקד כמו - כן התותח נפגע ויצא מכלל פעולה. צוות טנק 3א' מפנה את מפקד הטנק הפצוע למסדרון אחורי בתוך הטנק. הטען קשר של טנק 3א', מחליף את המפקד ולוקח פיקוד על הטנק, אך מתקשה להפעילו ולחלצו. מפקד הפלוגה נותן פקודה "היחלצות לאחור" שמשמעותה לחזור למקום המוגן ממנו יצאו. תוך כדי ביצוע הפקודה, טנק המ"פ נופל לשיפוע צד על בית ופורס פריסה פנימית ויוצא מכלל פעולה

חילוץ טנק 3א'

עוז שמבין את תמונת הקרב, מבחין במצבו של טנק 3א' שמתקשה להיחלץ לאחור ושאינו מסוגל לייצר אש, מחליט לא לבצע את פקודת הנסיגה ונשאר בשטח תחת אש תופת של טילים כדי לחלץ את צוות 3א'. יתרת הטנקים שהיו אחרי עוז ביצעו את פקודת ההיחלצות לאחור ועוז נשאר לבד.

עוז שהיה חד ראייה מזהה את מקורות הירי של החיזבאללה, ותוך כדי ביצוע החילוץ וההצלה מורה לתותחן ינון ניסן ז"ל ולטען קשר הרן לב ז"ל לייצר אש שוטפת ושלא יחכו לפקודה כדי להוריד לחיזבאללה את הראשים ובכך למנוע פגיעה בהם. עוז ידע שאסור לעמוד במקום מבלי לזוז יותר מ 21 שניות – הזמן שלוקח לטיל להגיע מהשיגור ועד למטרה, עוז מנחה את הטען קשר בטנק 3א ומכוון אותו לאחור למקום מבטחים תוך שהוא מחפה עליו. תוך כדי התנועה לאחור, עוז מזהה מחפורת בצלע ההר, סוג של עמדה טבעית המאפשרת לו להיכנס עם הטנק ולהיות מוגן מהאגפים ומאחור ולפנות את ציר התנועה הצר למעבר טנק 3א'. עוז נכנס לעמדה והמשיך לייצר אש מסיבית לעבר החיזבאללה כדי לחפות ולחלץ את טנק 3א'.

המשך חילוץ טנק 3 א', 'בעוז ובגבורה' של צוות עוז.

- בשלב מסוים טנק 3א' מתקרב מאד לטנק של עוז ועצר לפני הטנק של עוז, עוז מסביר בעל פה לטען קשר של 3א' ומנחה אותו מה לעשות ולאיזה כיוון לנוע.
- בשלב זה עוז מפסיק את הירי כדי לא לפגוע בטנק 3א' שעומד לפני קנה הטנק של עוז.
- מחבלי החיזבאללה מנצלים את הפוגת הירי כדי להרים ראש ומבחינים בטנק 3א שעומד חשוף לכל אורכו ומכוונים אליו טיל.
- טנק 3א ממשיך בתנועה לכיוון המגן כשעוז ממשיך לחפות עליו.
- טנק 3א מגיע בהצלחה למגן ומפקד הטנק הפצוע מקבל טיפול רפואי.
- עוז מדווח בקשר "קודקוד כאן 3ב' סוגר בתנועה סוף"
- אלו היו מילותיו האחרונות.
- המשמעות - סיימתי את קרב החילוץ וההצלה ואני בדרך חזרה לכיוון המגן ממנו יצאתי.

עוז מחלץ את חבריו, למרות שקיבל פקודה לסגת

מאוחר יותר ועדיין באור יום, סגן מפקד הפלוגה, יוצא בצורה מאובטחת בליווי דחפור D-9 כדי לחלץ את טנק מפקד הפלוגה התקוע. מפעיל הדחפור שנע אחרי סגן מפקד הפלוגה מסב את תשומת ליבו לטנק בוער בצד הדרך. סגן מפקד הפלוגה מבצע נוהל "ירוק בעיניים", שמשמעותו בדיקת קשר עם הטנקים של הפלוגה.

עוז מפקד טנק 3 ב' לא עונה!
סגן מפקד הפלוגה יורד מהטנק ומגיע לטנק של עוז ומגלה את הגרוע מכל –

עוז נמצא ללא רוח חיים כ – 15 מטרים מחוץ לטנק.

דן, הרן וינון נמצאו ללא רוח חיים בתוך הטנק. בשלב מאוחר יותר לאחר המלחמה התברר שטנק 3 ב' של עוז, שהיה בעמדה, נפגע מטיל "קורנט" וכל הצוות נהרג.

על קרב הגבורה, הוענק לעוז צל"ש מפקד פיקוד צפון. לימים מבצע "שינוי כיוון" נקרא "מלחמת לבנון השנייה"

עוז הציל את חבריו והם בחיים.
למעשה יצק תוכן משמעותי למושג "רעות עד חירוף הנפש"

ציון לשבח מוענק מטעם מפקד פיקוד הצפון

ל- 5309911 סמ"ר עוז צמח ז"ל

על שהראה אחריות, דוגמה אישית, מקצועיות ורעות.

להלן תיאור המעשה:

בתאריך י"ח באב התשס"ו (12 באוגוסט 2006), במהלך קרב ההתקדמות מבינת ג'בל נפתחה לעבר כוח שריון מגדוד "סופה" אש כבדה של טילי נ"ט וזו פגעה בטנק 3א', מפקד הטנק נפצע וחדל מלתפקד. הטען לקח פיקוד על הטנק, אך התקשה לחלצו לאחור.

עוז צמח ז"ל, שפיקד על צוות 3ב', נכנס לעמדת חיפוי כדי לירות לעבר האיום ולסייע לצוות טנק 3א' להיחלץ מהמרחב המאויים. הטנק נכנס לעמדה כשהוא חשוף באור יום ותחת אש תופת. עוז צמח ז"ל הדריך את טען טנק 3א', שתפס את עמדת המפקד, לכוון את הטנק לאחור ולהיחלץ. עם סיום פעולת החילוץ של טנק 3א' נפגע הטנק של צמח ז"ל מטיל נ"ט וכל אנשי הצוות נהרגו.

סמ"ר עוז צמח ז"ל הראה במעשיו רוח לחימה, יוזמה, רעות ואומץ לב עד כדי חירוף הנפש.

גדי איזנקוט, אלוף
מפקד פיקוד צפון

כ"ז באלול התשס"ז

10 בספטמבר 2007

**ציון לשבח מוענק מטעם מפקד פיקוד הצפון
ל- 5309911 סמ"ר עוז צמח על שהראה אחריות, דוגמה אישית,
מקצועיות ורעות.**

להלן תיאור המעשה:

בתאריך י"ח באב תשס"ו (12 באוגוסט 2006), במהלך קרב ההתקדמות מבינת ג'בל נפתחה לעבר כוח שריון מגדוד "סופה" אש כבדה של טילי נ"ט וזו פגעה בטנק 3א', מפקד הטנק נפצע וחדל מלתפקד. הטען לקח פיקוד על הטנק, אך התקשה לחלצו לאחור. עוז צמח ז"ל, שפיקד על צוות 3ב', נכנס לעמדת חיפוי כדי לירות לעבר האיום ולסייע לצוות טנק 3א' להיחלץ מהמרחב המאויים. הטנק נכנס לעמדה כשהוא חשוף באור יום ותחת אש תופת. עוז צמח ז"ל הדריך את טען טנק 3א', שתפס את עמדת המפקד, לכוון את הטנק לאחור ולהיחלץ. עם סיום פעולת החילוץ של טנק 3א' נפגע הטנק של צמח ז"ל מטיל נ"ט וכל אנשי הצוות נהרגו. סמ"ר עוז צמח ז"ל הראה במעשיו רוח לחימה, יוזמה, רעות ואומץ לב עד כדי חירוף הנפש.

גדי איזנקוט, אלוף

מפקד פיקוד צפון

כ"ז באלול התשס"ז

10 בספטמבר 2007

צל"ש אלוף לעוז

צבא ההגנה
לישראל

שם המשפחה **צמח**

השם הפרטי **עוז**

מ"א / ת"ז **5309911**

מס' **84**

אות מלחמת לבנון השנייה

ניתן לכם
על השתתפות יקירכם ז"ל
במלחמת לבנון השנייה

גבי אשכנזי, רב-אלוף
ראש המטה הכללי

התשס"ז, 2007

מכתבה של אורלי, חברתו של עוז, שנתיים לנפילתו

עוז, אומרים שאת האנשים שהכי אוהבים לא עוזבים לעולם, ועל כך אין לי ספק שאתה לא עזבת אותי.

אני מרגישה שאתה איתי תמיד בחדר בלב ששמור רק לך. לאן שאני לא הולכת אני לוקחת אותך איתי ואני יודעת שאתה שם. שומר עליי מלמעלה.

עוז, את כל מילות האהבה, התחושות, מכתבי האהבה, המגע והחום שהרגשתי בזרועותייך אני לעולם לא שוכחת ואתה כל כך חסר לי. הקול הרך שלך, החיבוק החזק העוטף את כולי ונותן לי להרגיש בטוחה לצידך, החיוך הכובש, השקט והשלווה הפנימיים שסחפו אותי והריח שלך, הריח ... שהלוואי וכל זה היה פה איתי שוב.

אהובי, נצחי שלי, אתה שייך אליי ואני שייכת אליך לעולמי עולמים.

אני גאה בך, אוהבת אותך ומתגעגעת אליך עד סוף העולם ומעבר כמו אז באוגוסט 2006, בהודעה אחת שסיכמה הכל.

כאילו היה זה רק אתמול. והיום כבר עברו להן חמש שנים ואיש עדיין לא השיב לי על השאלה:

למה אתה עוז, למה דווקא אתה ? !

אתה מלאך עכשיו כי מגיע לגיבורים כמוך לנוח על משכבם בגן עדן.

אוהבת אותך מלא

שלך לנצח אורלי.

עדיאל, האחרון שראה את עוז בחיים.

ב אלול תשס"ו

26 אוגוסט 2006

עוז יקר! (מקור בכתב יד)

קשה לי לכתוב לך ככה, אין לי מילים לתאר את ההרגשה....

אני עדיין מחכה שתד מהטנק הסמוך, עם החיוך הכובש שלך, עם כל התמימות והטוב שמילאו אותך.

אני כ"כ גאה שהייתי זכיתי להיות חייל שלך, מפקד שקודם כל הוא בנאדם. דאגת לכל פרט אצל החיילים שלך, כאילו מדובר בך עצמך. תמיד ידעתי שיש למי לפנות, יש מי שרוצה ומוכן לעזור, בצמ"פ (אימון צוות, מחלקה, פלוגה) העריכו אותך מכל המפקדים, היחס שלך, האכפתיות שלך, העקשנות והדבקות שלך בכל דבר שעשית. למדתי ממך להשקיע, לאהוב, להתלהב מהדברים הקטנים והפשוטים, ועם כל זה-לתפקד כמפקד למופת, שחוויה לעבוד איתו. עוז! גם ברגעים האחרונים שלך היית שם בשבילי, לעזור לי בקרב תחת אש.

כ"כ אופייני לך!!!

אוהב אותך וזוכר תמיד!

עדיאל.

מיטל, התחברה למשפחה ולסיפורו של עוז

עוז

עוד בתחילת שירותי הצבאי נחשפתי לצערי לאלפי סיפורים של חיילים שנפלו בשירותם ...

ושוב לצערי עדיין לא לכולם... משום שהסיפורים הללו אין סופיים, החלטתי ללמוד סיפור אחד בצורה אחרת להכיר אותו מקרוב... לא את הסיפור, אלא את האדם שמהווה חלק מרכזי בו... שכנראה... בלעדיו הסיפור לא היה קיים... למדתי להכיר את עוז צמח דרך הוריו, חבריו ודרך עצמי, בדוגמה שהוא שימש לי, בדרך בה ניתחתי את החלטותיו... סיפרתי את הסיפור לחיילים שקיבלתי בהמשך הדרך וחשפתי אותו למפקדי... וכל פעם, נוסף עוד רובד של אותו אדם. האדם הזה שאני מכירה רק מסיפורים אבל מרגישה שצעדתי איתו צעד צעד לאורך חייו... במשעול שבו הלך אל עבר חירוף הנפש, עכשיו תדע עוז שרבים יוכלו לצעוד לאורך המשעול להכיר את חיך ואולי לבחור בחירה של רעות ולשמש מופת כמוך בשירותם הצבאי ובחייהם בכלל... המשעול שלך, הוא לא עוד דרך עפר בין בית ספר לגן, אלא דרך להכיר אותך ואת סיפורך מחבר בינך לבין הבית והוא לא רק שלך, אלפים צועדים ויצעדו שם איתך...

גאה להכיר את הסיפור שלימד אותי רבות

מיטל

מכתב אנונימי ב"עוז" נמצא בקברו של עוז בהר הרצל

מכתב ב"עוז" - לעוז צמח הגיבור (מקור בכתב יד)

אין לך מושג כמה קשה לי לכתוב את מילים האלו,

הגדולה שלך זועקת גם מהקבר... אני בווהה בך ומעלה בזיכרוני לילות של
האזנה לאותו שיר שוב ושוב, מתפעם כל פעם מחדש, מגיע לסף בכי
ועוצר.

ואז התגייסתי - חיל השריון, נחמד, קיבלתי והעזתי גם להיות גאה,
מחלקים לפלוגות- פלוגה א', 188 הם אומרים, לילה אחד מישהו זורק את
השם "עוז" ואני ישר קופץ, מסתבר שאתה היית כאן! הסתובבת באותם
מסדרונות אכלת את אותם ארוחות. פתאום הרגשת השייכות והמוטיבציה
גוברות! אמנם אני בסך הכול חודש בצבא, צעיר מידי בכדי לדבר ככה,
אני יודע אבל אני לא יכול לעצור את זה, הסיפור שלך פשוט זועק אלי
מבקש שאתחבר...

אתה מהווה דוגמה בשבילי ובשביל כל כך הרבה אנשים, המסירות שלך
עצומה ואני גאה לעמוד כאן בתור חייל בשריון בחטיבה הזאת - תודה לך!

בהוקרה ובהערכה רבה

לוחם שריון מחטיבה 188 גדוד 53 פלוגה א'- מחלקה 4.

מכתב של אתי טלר מחנכת של עוז בתיכון מור ברעות

לז

ליניים חולמא

וידיים שגמיד עסוקא

ביצירה של המצאה חדשה או הפטנט הבא

תציו וכיכ צנוק. אב חם וצוק. סקרן לדא.

מנסה לא אפטרוד בשאלא מיוגרא מציב אצמו מטרה ומשיג אגה.

שיאוב של גמיומא ושובבא מדאיקה

כזה שלזום אך אחייך אהצטרף אצו אוםע.

לז יקר,

הדברים הטובים והיפים בעולם

לא גמיד נשמעים או נראים

אפשר אפרגיש אגם רק דרך האב.

הייג איגרא ושלנו אקופה מסויימא אפלאר חוגם.

כאילו ידעג שהחיים אינן נמדדים אפי כמא הנשימאג שאנו נושמים

אלא אפי כמא פרעגים בהם אנו חוצרים אג נשימאג.

ואגה - עצמא אג נשימאג בכל פעם כשדאלג אבעל חיים עצוב

או כשרציג אצור אהב במצוקה

בכל פעם כשהחלטג אחשוב על אחרים או על עצמך.

כך עליג לם בקרב האחרון, שם באבנון.
נארג חי בגאכנו ואנחנו מספרים אג סיפורך.
לואים איך אחרים צולדים הנלויך ומצדדים לם דמאג.
מאז אנחנו: המחזור של לז, הכיגה של לז, המחנכה של לז.
אני מבקשג רבמיזים של אהוד מנור
ידיק אומר שגי מיזים. אפלדי שלום.
רק אלסאז מה שלומר ומה איג מכאן לז שם,
בצד האחר של הים.
כשאגה הוורק אישון, כאן לזזה האור.
זמן הליזה שר, הוא זמן היום שלנו כאן, לז חוץ העולם הישן.
ים של לעלז, יש של לזגה וגחינה.

אגי טלר

מחנכה

הערכה והערצה – מכתב מאת לין

"הגיבור שלי"

לאלישבע, חיים, שני, יפעת, אורן ויוסף צמח שלום!

אני לא ממש יודעת איך להתחיל את המכתב הזה ואיך לסיים...
קוראים לי לין ואני בת 15 וחצי. אני גרה בישובי גדרות ולומדת בברנר.

לפני פסח הייתי בחזרות ליום הזיכרון ונחשפתי מידיד לשיר "עוז" של עידן חביב. השיר והמילים החזקות והכול כך מילוליות שבו גרמו לי לבכות על הפעם הראשונה ששמעתי אותו. בדרך כלל אני עצלנית, וכולי דיבורים אבל איך שחזרתי הביתה התחלתי לחפש מידע על עוז צמח, לראות סרטונים תמונות לקרוא לשמוע סיפורים. בחיים לא התעמקתי ככה באדם שלעולם לא הכרתי... אבל לא יכולתי לצאת מזה, אני לא יודעת מה זה שיש בעוז אבל אני לא יכולה לתאר כמה התחברתי אליו, כמה כואב לי שלעולם לא אפגוש את הגיבור שלי, שאפשר לשמוע כמה הוא היה בן אדם מדהים, ובאמת, ולא סתם אומרים כך, באמת באמת היה, משהו בתוכי שלא מניח לי זועק לי לעשות משהו לעוז.. לכתוב לו, להנציח אותו, כל דבר שייקשר אותי אליו...
...אני מודה על הכול ועל שקראתם ואני מצטערת עם הטרחתי, או העקתי, ותודה לכם שהבאתם ילד כזה מדהים לעולם, והוא יישאר איתי לנצח..ואני לא אשכח אותו, ולמה? כדי לזכור, להגיד לו כמה אני בעצמי מעריצה אותו ומקווה שאצליח להגיע ולהיות כמו שהוא היה.

רגע של שקט – מכתב מאת גיל ישי והתייחסות האלוף בריק

מכתב לעוז שנכתב על ידי סג"מ גיל ישי והתייחסות האלוף מיל בריק נציב קבילות חיילים.

מכתב מסג"מ גיל ישי לעוז.

שבע שנים לנפילתך בקרב גבורה במלחמת לבנון השנייה.

היי עוז קוראים לי גיל, אני בת עשרים משרתת כקצינת קישור בפיקוד העורף.

אתה לא מכיר אותי, אבל אני לצערי מכירה אותך ואת משפחתך.

שמעתי את הסיפור שלך בפעם הראשונה ממפקדת שלי בקורס הקצינים ומאז לא יכולתי להתנתק,

הלכתי עם אביך לכמה בסיסי צה"ל שם הוא מספר על גבורתך ולמרות ששמעתי את הסיפור המון פעמים

אין פעם שהוא לא מרגש אותי ושלא זולגת דמעה על לחיי...

... התייחסותו של האלוף מיל בריק;

מילים מאוד מרגשות חצובות בסלע, אין ספק שהודות לבנים כמו עוז נצחנו את מלחמות ישראל ואנחנו חיים במולדתנו,

בנכם עוז ז"ל מיצג את ארץ ישראל היפה, הוא דוגמה ומופת לנחישות ואומץ לב, אני מדבר הרבה מאוד עם מפקדים

וחיילים על מהות הפיקוד והמנהיגות, על ערך הרעות האמון והערבות ההדדית בין החיילים למפקדיהם ובין החיילים

לבין עצמם, לפי היכרותי את סיפורו של עוז, הרי שעוז קורץ מחומר של מפקדים אמיתיים, שהוא מודל לחיקוי בכול אותם דברים שהזכרתי בדברי.

אין פלא בדבר התפוח לא נפל רחוק מהעץ.

בהערכה רבה מאוד

אלוף מיל' בריק יצחק

רגע של שקט – מכתב מאת ליאל

לעוז היקר

קוראים לי ליאל, שמעתי את סיפור הגבורה שלך דרך אביך שבא לבית הספר בו אני לומדת, בית ספר "גוונים", וסיפר את הסיפור המדהים שלך. מאז אני לא מפסיקה לשמוע את השיר שעידן חביב כתב עליך, אני לא מצליחה לעכל את זה שאתה לא כאן.

כל פעם אחרי שאני שומעת את השיר זולגות לי דמעות...

...

בזכותך ובזכות משפחתך שלא ויתרה והעבירה את הסיפור שלך בכל דרך אפשרית, אני ורבים נוספים למדנו שלתת מעצמך זה הכול בחיים, לדעת לתת כשצריך זה מספק אחרים ובעיקר אותך. באת לעולם כדי להיות בן אדם, מפקד, אח, והבן הכי טוב והמדהים שאפשר להיות בחיים. באת לעולם כדי לתת מעצמך, כדי להפוך אותנו לגאים בך ובמה שעשית בכל צעד בחייך, לימדת והרשמת את המשמעויות של "חיילים לפני הכול", "לא עוזבים חברים בשטח" "ותהיה בן אדם לפני הכול".
אותי הצלחת לרגש, אליי חדרת ללב.

תודה רבה על כל רגע ושנייה שחיית ותרמת לאוהבייך ולמדינתך.

לעולם לא אשכח אותך ותמיד אוהב אותך.

אוהבת המון

ליאל

עוז,
תודה על השקורה שלך
ועל הקרבה שלך בשלבי שאנחנו
עם ישראל ועל זה"ל כאן!
הגחמנילס יבוקי שלך, ההלסגי
לקראת הצדוק שלי בשלבי צופי
שמעגיון על שמך.
תודה ♡
רומי
שמעגיון
עוז צופי

תודה עוז!

מכתבים מרגשים

שנמצאו בקברו של עוז.

"אולי אתה לא מכיר
אותי אבל אני רוצה
להודות לך על מה כל
מה שעשית בשביל אח
שלי.
אתה בן אדם מדהים
ותדע שהפכת אותי
לאחד כזה.
תודה רבה ונוח על
משכך בשלום..."

אולי אתה לא מכיר איתך אכיל
אני רוצה להודות לך על כל
מה שעשית בשביל אח שלי.
אתה בן אדם מדהים ותדע
שהפכת אותי לאחד כזה.
תודה רבה ונוח על משכך
בשלום...
רומי

החדר של עוז – נשאר כפי שעוז השאיר בפעם האחרונה שהיה בחדר

נציב קבילות חיילים האלוף במיל' בריק יצחק באזכרה 10 שנים לנפילתו של עוז

האלוף במיל' יצחק בריק, נציב קבילות חיילים, גיבור ישראל בעל עיטור העוז ממלחמת יום הכיפורים, נושא דברים באזכרה לציון עשר שנים לנפילתו בקרב גבורה של סמ"ר עוז צמח ז"ל.

"עוז מפקד טנק נשאר בשטח תחת אש תופת כדי להציל

את חבריו, למרות שקיבל פקודה לסגת - גיבור!!!!
עוז, מעולם לא נפגשנו. לא הכרתי אותך. אבל למדתי
היטב את סיפור לחימתך ונתת לי השראה גדולה.
אתה מסמל מבחינתי את ארץ ישראל היפה, את ארץ
ישראל במיטבה..."

... אני מאמין שכל עוד יהיו למדינת ישראל נערים
כמותך – נוכל לעמוד בגבורה מול אויב, ונוכל לחיות לבטח
במדינתנו"

עוז עם החיילים
למעלה בעוד שאר
המפקדים למטה

העיטור שעוז קיבל

פורסם בעיתון "במחנה", אפריל 2006

עוז קיבל את אותו העיטור בדיוק כמו חייליו,
למרות שהיה מפקדם אהב את חייליו ודאג לכל
דבר עבורם שירגישו בנוח בשירות המשמעותי
שהם עושים. הוריו ידעו שזהו רצונו שפקודיו שיצאו
איתו לקרב ונלחמו בגבורה יזכו להערכה שווה.

**משפחתו של סמל ראשון עוז צמח ז"ל
לא הסכימה להעלותו בדרגה לאחר נפילתו**

עוז, אתה מגדלור גבוה שראשו בשמיים ומקרין אור ענק

קודקוד כאן 3' אחרון בתנועה סוף!

עוז, אני מוקירה לך תודה שאהבת אותי ולימדת אותי את ערכה של חברות נצחית שהפכה לזיכרון

עוז, הייעוד שלך היה ונשאר להשפיע על אחרים

עוז, הסיפור שלך זועק אליי ומבקש שאתחבר

עוז, גיבורים כמוך הם איתנו לנצח

עוז כשמו כן הוא - יחיד ומיוחד במינו

www.oztzmach.co.il

עוז, גרמת לי להבין מהי שליחות, מהי אהבה, ומהו אומץ לב וגבורה

"ה' עוז לעמו ייתן, ה' יברך את עמו בשלום".

"עוז, היופי שלך נגלה כלפי חוץ, אך היופי האמיתי שלך חבוי באדם המיוחד והיפה שבחרת להיות".

"עוז, החיים שלי שייכים לך... הצלת אותם בגבורה ובעוז שלך".

"צל"ש לסמ"ר עוז צמח ז"ל מוענק מטעם מפקד פיקוד הצפון על שהראה אחריות, דוגמה אישית, מקצועיות ורעות".

"זה בכלל לא הזמן של עוז.... הרפה מעיך עוז שכב במנוחה".

שלושה עקרונות ליוו את עוז כל חייו

1. "ואהבת לרעך כמוך".

2. "לא הכול מובן מאליו".

3. "אל תהיה דוגמא אישית, תהיה אישיות לדוגמא".

"סטריטבול" לזכרו של עוז מתקיים מדי שנה
ביום שישי ברעות סמוך ליום הולדתו הלועזי

בוק אוצר החייל 88

מציינים עשור לפילתו
של סמ"ר עוז צמח ז"ל

יום שישי,
אוקטובר

מגרשי הספורט
תיכון מו"ר

ניהול וארגון: אגף הספורט ובית הספר העירוני לכדורסל - שמעון סלל רזה רוודים

סמ"ר עוז צמח ז"ל

12.08.2006 - 27.10.1985

י"ג חשוון תשמ"ו - י"ח אב תשס"ו

עוז נולד לאלישבע וחיים צמח ביום ראשון 27 אוקטובר 1985 ביבנה, סנדוויץ' מ 5 ילדים: אחיהם הקטן של יוסף ואורן ואחיהם הגדול של יפעת ושני.

בגיל חמש וחצי, עבר לגור ברעות ובכיתה א' למד בבי"ס "רעים", המשיך בחטיבת הביניים ובתיכון מור, סיים את לימודיו במגמת ביוטכנולוגיה בהצטיינות ותכנן להמשיך ולהיות חוקר ומפתח בתחום.

עוז אהב את החיים ואת הטבע, תחביביו היו מגוונים: בעלי חיים שאת חלקם גידל בביתו, ספורט ובעיקר כדורסל, דיג, טיסנאות, הישרדות, אהב לבשל ואף הייה מכין מאכלים ברמה של שף.

במשפחתו וסביבתו עוצבו אופיו ואישיותו: יפה תואר, נעים הליכות, אחראי, חרוץ, קפדן, חייכן וקצת ביישן, מסור, מתמיד ועקבי בהשגת מטרותיו, תמיד נתן לאחרים ורק בסוף לעצמו - "מלח הארץ".

עוז התגייס לצה"ל לחיל השריון ב 28 מרץ 2004. אהב מאוד את הטנק ועוצמתו. כמפקד טנק בפלוגה ג' בגדוד 53 חטיבה 188 זכה להערכה רבה מקרב מפקדיו ופקודיו, בני נוער וחיילים נחשפים לאישיותו וגבורתו, מאמצים את דרכו ומנחילים את מורשתו תחת הסיסמה "לא הכול מובן מאליו".

עוז נפל בקרב גבורה בסוף מלחמת לבנון השנייה ב - י"ח אב תשס"ו, 12 אוגוסט 2006 בבית ג'בל בשעה שפיקד על צוות טנק, חילץ והציל טנק אחר שנפגע ושמפקדו נפצע וחדל לתפקד, עוז שקיבל פקודה לסגת, החליט להישאר בשטח תחת אש תופת של טילים ולבצע קרב חילוץ והצלה. הטנק הפגוע חולץ וצוותו הגיע למקום מבטחים. עוז וצוותו נהרגו.

עוז קיבל ציון לשבח מאלוף פיקוד צפון "על שהראה: אחריות, דוגמה אישית, רוח לחימה, מקצועיות, יוזמה, רעות ואומץ לב עד כדי חירוף הנפש" עוז, הטנק שאהבת לקח לך את החיים, 5 חודשים לפני שחרורך משרות חובה - ואתה רק בן עשרים.

יהי זכרך ברוך.

"עוז הסיפור שלך זועק ומבקש שאתחבר...." שריונר.

"עוז, מעטים נותנים קצת, אתה נתת את הכול" טל.

אתר לזכרו - www.oztzemach.co.il

ערב לזכרו של סמ"ר עוז צמח ז"ל – עשור לנפילתו בהשתתפות: משפחה,
חברים ומפקדיו וחבריו לקרב.

עוז צמח
27.10.1985-12.8.2006

זוכרים, מספרים ושרים

במלאת עשור לנפילתו של סמ"ר עוז צמח ז"ל
שנפל בקרב גבורה במלחמת לבנון השנייה
נתכנס ביום הולדתו ה-31 של הילד שהיה ואיננו עוד,
לנצח בן 20.

מיקום: אולם תיכון מור - רעות
יום חמישי 27 באוקטובר 2016

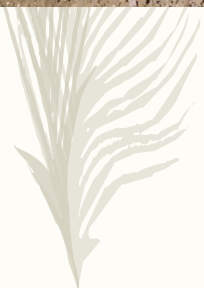
בהשתתפות:

דוד ד'אור
עידן רפאל חביב
מוקירי זכרו
מפקדים
חיילים
חברים
ומשפחה

בהנחיית: שיר מאיר

בתכנית:

19:15 התכנסות
19:45 פתיחה
חברים מספרים
שרים לזכרו
זכרון ומורשת
21:30 סיום משוער

שיח לוחמים – עשור לזכרו של עוז

אזכרה 10 שנים לנפילתו של עוז

עידן רפאל חביב שר "עוז"

אותיות השם: "עוז" עשויות מפלדת הטנק

"אנחנו רוצים שבני הנוער

ממשיכי דרכו של עוז, ידעו מי היה עוז"

ביום חמישי התקיים אירוע רב משתתפים לציון עשור לנפילתו של סמ"ר עוז צמח ז"ל מרעות. חיים צמח, אביו של עוז, מספר על רגעי ההתרגשות

חיים צמח ואביגדור קהלני

המנהלת רות ברק לקחה "פיקוד" וקבעה מסגרות ופעילויות לסיוע בהפקת האירוע שכלל: ארגון לוגיסטי והשתתפות בתכנים כמו שיתוף הרכב המוזיקלי של תלמידי התיכון, כתוביות לסרטים, סיוע בעריכה ועוד. במקביל סיכמנו את סדר האירוע שכלל סרטים, מצגות וסדר דוברים. גם מירה פרחי ממודיעין סייעה רבות וגרמה לי להרגשת ביטחון ורוגע שכל התיאומים ייצאו את הפועל".

"בזכות אנשים טובים בדרך"

ביום חמישי בערב, כאמור, האירוע רב המשתתפים יצא לדרך. האירוע נפתח בסרטון קצר על מלחמת לבנון השנייה כדי להזכיר לכולם שהייתה מלחמה. קצין שריון ראשי תא"ל גיא חסון פתח את הערב במילים משמעותיות על השירות כלוחם והמשמעותיות של האחריות, אחריו הוקרן סרטון על קרב הגבורה בו עוז נפל, מיד לאחר מכן התקיים פאנל לוחמים שהיו במערכה: המח"ט אל"ם מיל' משה שטרית, הלוחמים רס"ן מאיר בידרמן, עדיאל חרבש,

שני הרגשתי שאני נשאב לחור שחור ואני לבד".

מה עשית?

"פניתי לפייסבוק, העליתי פוסטים לפייסבוק עם בקשת סיוע והרתמות.

הראשונים שנרתמו היו בית הספר התיכון מו"ר בראשות המנהלת גלית בר-אל שהם שסייעו ביצירת המסגרת לאירוע בהיבט הארגוני והן בהיבט המקצועי. סגנית

דנה יופה, צילום: חורחה נובומינסקי

סמ"ר עוז צמח ז"ל נפל בקרב גבורה במלחמת לבנון השנייה. כל שנה מתקיימים אירועים בעיר לזכרו והנצחתו. האזכרה השנתית מתקיימת בתאריך העברי י"ח באב ותחרות כדורסל הרחוב "סטריטבול" ביום שישי סמוך ליום הולדתו הלוועזי 27 אוקטובר. השנה, גם האזכרה וגם תחרות הסטריטבול, היו מאוד משמעותיים, ובנוסף לשני אירועים אלה המשפחה החליטה לקיים אירוע גדול לציון עשור לנפילתו באולם הספורט בתיכון מו"ר ברעות מקום בו גדל והתחנך. ההחלטה הראשונה הייתה לקיים את האירוע ביום ההולדת הלוועזי, יום חמישי 27 אוקטובר 2016.

חיים צמח: "מבעוד מועד פניתי לאמנים: דוד ד'אור ועידן רפאל חביב שהוא חבר ילדות של עוז, המארגנים טענו שיש עוד הרבה זמן, אך אני התעקשתי לשריין את האומנים והתאריך כעוגן לקיומו של האירוע".

לא פשוט לקיים אירוע בסדר גודל שכזה "נכון. אנשים טובים ובעלי מקצוע נרתמו וגם נטשו בדרך ומידי פעם הרגשתי שאני די לבד "במערכה" והחלו לעלות בי מחשבות על ביטול האירוע, אך, עם כל מי שדיברתי שללו בצורה נחרצת את ביטול האירוע ומצד

רב-שיח תקשורתי המשך מעמוד 8

יונתן סוחר בהנחייתו של טל לב-רם. הזמר דוד דאור שר שני שירים: "שמור על העולם ילד" ושיר נוסף של אנדרי בוצ'לי שעזר מאוד אהב בעיקר בגלל שהעריך מאוד אנשים עם מוגבלויות שהגיעו להישגים משמעותיים. עידן חביב שר את השיר "מחכה" ואת השיר "עוז" שכתב הלחין ושר לעוז.

צמח: "אני ואשתי אלישבע היינו האחרונים לעלות ולדבר. אלישבע אמרה כי עוז הוא גיבור שנפל בקרב גבורה במלחמה על אדמת אויב, וביקשה מהמשתתפים שכל אחד יהיה גיבור קטן למען הקהילה והמדינה. לסיום הוקרן סרטון של קטעים מצחיקים על עוז שגרמו לאנשים לצאת עם חיוך על השפתיים. האירוע הסתיים עם שירת התקווה כשברקע הוצגה רשימת 121 נופלי מלחמת לבנון השנייה.

האירוע שתוכנן שיימשך שעה וחצי נמשך כשעתיים. האירוע שמר על מתח עקבי ורציף עד כדי שהמשתתפים לא שמו לב לשעון, לא קמו ממקומותיהם ושמרו על שקט במשך כל הערב. אנשים שלא הגיעו מסיבות שונות הצטערו שפספסו את האירוע, תשובתי הייתה שאם יהיה לנו כוח לא נשכח להזמין אותם לאירוע הבא שיתקיים עוד 10 שנים."

מהיכן הכוחות להוציא לפועל אירוע בסדר גודל שכזה?

"הרגשנו שאנחנו חייבים לאזור כוחות ולהוציא לפועל, זה לא היה פשוט, נדרש מאיתנו כוחות נפש אדירים, אחרי 10 שנים אנחנו לא רוצים לתת יד לשכחה, אנחנו רוצים שבני הנוער ממשיכי דרכו של עוז ידעו מי היה עוז וילכו בעקבותיו, אנחנו צריכים הרבה "עוזים"

דוד דא'ור עם עוז ברקע

כי אין לנו מדינה אחרת. כששאלו אותי לאחר האירוע איך אני מרגיש עניתי שאני מרגיש כמו "זומבי", מסתכל ולא רואה, שומע ולא מקשיב, נוגע ולא מרגיש. עכשיו אנחנו בהתאוששות ואומרים לעצמנו, טוב שלא הרמנו ידיים וקיימנו את האירוע המשמעותי עם כל הקשיים שהיו. והיו קשיים. זה הצליח בעיקר בזכות הרבה אנשים טובים בדרך. העשייה הערכית והמשמעותית שהתרחשה ובאה לידי ביטוי בערב לזכר עוז, ששתל זרעים ענקיים להמשך עשייה ערכית בתיכון מו"ר ובעיר מודיעין מכבים רעות כולה ואף מעבר לזה. האירוע בכללותו חשף בפני המשתתפים את דמותו, ערכיו וגבורתו של סמ"ר עוז צמח ז"ל שנרשם בספר הגבורה של צה"ל ושל מדינת ישראל."

"אנחנו צריכים הרבה 'עוזים'"

מאות הגיעו לאירוע לציון עשור לנפילתו של סמ"ר עוז צמח ז"ל בקרב גבורה במלחמת לבנון השנייה, שהתקיים בתיכון 'מור' אמו, אלישבע, פותה למשתתפים וביקשה: "שכל אחד יהיה גיבור קטן למען הקהילה והמדינה"

דוד דא'ור באירוע ריש את הקהל | צילום: בא"יבת המשפחה

במלחמה על ארמת אריב, וביקשה מהם "שכל אחד יהיה גיבור קטן למען הקהילה והמדינה". חיים צמח מספר בגילוי לב כי כששאלו אותו בתום האירוע איך הוא מרגיש, הוא השיב "כמו 'זומבי', מסתכל ולא רואה, שומע ולא מקשיב, נוגע ולא מרגיש. עכשיו אנחנו בהתאוששות ואומרים לעצמנו, טוב שלא הרמנו ידיים וקיימנו את האירוע המשמעותי עם כל הקשיים שהיו. והיו קשיים. זה בעיקר בזכות הרבה אנשים טובים בדרך. העשייה הערכית והמשמעותית שהתרחשה ובאה לידי ביטוי בערב לזכר עוז, שתלה ז"ל 'מור' ובעיר כולה ואף מעבר לזה. האירוע חשף בפני המשתתפים את דמו, ערכיו וגבורתו של סמ"ר עוז צמח ז"ל שנרשם בספר הגבורה של צה"ל ושל מדינת ישראל". לסיום הוקרן סרטון של קטעים מצחיקים על עוז שגרמו לאנשים לצאת עם חיוך על השפתיים.

לא נותנים יד לשכחה

לאירוע הגיעו מאות אנשים. בני נוער, בניהם תיכ"י צופים' משבט 'אופק' ברעות לצד חיילים ומפקדים מתגורר של עוז ז"ל, קבוצת כדורגל ילדים ג' - מכבי תל אביב - עוז, קרובי משפחה ומוקיריו זכרו. "הרגשנו שאנחנו חייבים לאזור כוחות ולהוציא לפועל את האירוע לזכרו", מספר חיים צמח, אביו של עוז. "זה לא היה פשוט, נדרש מאיתנו כוחות נפש אדירים, אבל אחרי 10 שנים, אני חנו לא רוצים לתת יד לשכחה, כך בני הנוער, ממשיכי דרכו של עוז ידעו מי היה עוז וילכו בעקבותיו. אנחנו צריכים הרבה 'עוזים' כי אין לנו מדינה אחרת. הראשונים שנרתמו לסיוע היו בתיכון מור בראשות המנהלת גלית בר-אל שסייעו ביצירת המסגרת לאירוע בהיבט הארגוני והן בהיבט המקצועי". גם אלישבע, אמו של עוז ז"ל פנתה למש"ת תפסים: "בנון שעוז היה גיבור בקרב גבורה

הנורים של עוז ז"ל, אלישבע חיים, חיים צמח ז"ל וצילום: התאגדות הנעורים

חיים צמח: "זה לא היה פשוט, נדרש מאיתנו כוחות נפש אדירים, אבל אחרי 10 שנים, אנחנו לא רוצים לתת יד לשכחה, כך בני הנוער, ממשיכי דרכו של עוז ידעו מי היה עוז וילכו בעקבותיו"

רזתי בטייז

רית, הלחמים רס"ן מאיר בירדמן, עיראל רבס ויונתן סוחר, בהנחייתו של טל לב-רם. גם האמן דוד דאור השתתף באירוע עם השירים "שמור על העולם ילד" ושיר נוסף של אנדראה בוצ'לי, זמר הסגור האיטלקי שהתעורר בגיל 12 שעזר מאוד אהב והעריך את ההישגים אליו הגיע על אף המוגבלות שלו. גם האלופ (במיל') נריק יצחק, בעל עיטור העוז ממלחמת יום הכיפורים ונציב קבילות חיילים תיאר את קרב הגבורה של עוז וציון שערכיו ואישיותו הם כמו מגדלור שמקריין על סביבתו. הנוכחים גם נחשפו לפעילויות הנצחה שהתקיימו בעשר השנים מאז נפילתו של עוז ז"ל. בהמשך עלה לבמה הזמר עירן חביב וביצע את השיר "מחכה". בין הנואמים שרו גם את הקול היו אורלי, תורה של עוז שהייתה תחתנה עם חבר שהכיר את עוז בחייו. ואורו, אחיו הגדול של עוז.

בני משפחתו של סמ"ר עוז צמח ז"ל שנפל בקרב גבורה במלחמת לבנון השנייה ציינו ביום חמישי שעבר עשור לנפילתו. האירוע התקיים בריעות, שם גדל והתחנך. מירי שנה מתקיימים אירועים לזכרו והנצחתו של עוז צמח ז"ל, ביניהם, האזנה השנתית בתאריך העברי כ"ח באב ותחילת כורסל רחוב "סטריטבול" שנערך ביום שישי הסמוך ליום הולדתו הלועזי, 27 באוקטובר. האירוע לציון עשור לנפילתו של סמ"ר עוז צמח ז"ל מלווה בלחץ של מלחמת לבנון ברעות, נפתח בסרטון של מלחמת לבנון השנייה. קצין טייז ראשי, תא"ל גיא חסון, דיבר על השירות המשמעותי בלוחם. אחיו ריו הוקרן סרטון על קרב הגבורה בו נפל עוז ולאחר מכן התקיים פאנל לוחמים שהיו במערכת: המ"ס אלם (במיל') משה שטי

הנצחה לזכרו של סמ"ר עוז צמח ז"ל אנדרטת "צוות עוז" בקיבוץ מעיין ברוך על רקע החרמון המושלג

סמ"ר עוז צמח ז"ל

עוז בן אלישבע וחיים, ילד סנדוויץ' - אח צעיר ליוסף ואורן ואח גדול ליפעת ושני. נולד ביבנה, י"ג בחשוון תשמ"ו 27.10.1985.

לקראת כיתה א' עבר להתגורר ברעות, מקום בו התחנך וגדל ואליו לא שב. למד בבי"ס יסודי "רעים" בחטיבת הביניים "מור", ובתיכון "מכבים רעות" אותו סיים בהצטיינות במגמת ביוטכנולוגיה - כדי להיות חוקר בתחום, במטרה להציל חיי אדם. עוז היה אדם מיוחד מאוד, החל מהרגע הראשון לחייו ועד לרגעיו האחרונים. יפה תואר, גבוה וחסון, שעריו מבריק, עיניו כשקד בצבע שמן זית, חודרות כל דבר, חייכן, ביישן, עקשן וקצת ליצן. תמיד נתן לאחרים לפני שדאג לעצמו. אהב את החיים והטבע, תחביביו היו מגוונים: ספורט, אמנות לחימה, דיג, טיסנאות ובישול ברמת שף. התייחס לכל דבר ברצינות, באהבה ובשמחה. תכונה אשר קרבה אותו לאנשים, ולבעלי חיים שאהב אהבה אין סופית.

בני נוער וחילים רבים נחשפים לאישיותו וגבורתו, מאמצים את דרכו, ומנחילים את מורשתו תחת הסיסמה "לא הכל מובן מאליו".

עוז היה נחוש לתרום למדינה. התגייס לחיל השריון ב- 28 למארס 2004, ושירת כמפקד טנק עד יומו האחרון.

עוז ילדנו האהוב, נזכור ונזכיר אותך לעד, "חיוך שלך עולה בי כמו שקיעה. יפה יפה ונעלמת בחשיכה... לא, לא... תחזיר לנו אותו... זה בכלל לא הזמן של עוז".

"ה' עז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום" ועוז נתן לעמו את החיים.

20 בנפלו, נקבר בהר הרצל בירושלים.

סיפור הגבורה של "צוות עוז" נחרט על אבן בזלת באנדרטה לנצח נצחים

“צוות עוז”

סיפורו של צוות טנק צב' מפלוגת "גולן" של גדוד "סופה" סיפור הקרב

בימים האחרונים של מלחמת לבנון השנייה, גדוד "סופה" התמודד באירועי לחימה קשים במרחב העיירה בנת ג'בל בדרום לבנון. ביום שבת י"ח באב התשס"ו, 12 באוגוסט 2006, הוטל על הגדוד להתקדם ולתפוס שטחים שולטים ברכס שקיף א-נימל.

לפנות ערב, יצא כוח טנקים מגדוד "סופה" למשימתו, פלוגת "גולן" נעה בעקבות מפקד הגדוד ופלוגת "אלון" בציר הררי קשה ומאויים.

בטרם חשכה, נפתחה לעבר הכוח אש תופת של טילים מכיוון הכפר כונוין. אחד הטילים פגע בטנק צב' מפלוגת "גולן" שנע לפני צוות צב' מערכת הירי נפגעה, מפקד הטנק נפצע והטען-קשר, שלקח פיקוד, התקשה לחלץ את הטנק. מפקד פלוגת "גולן", פקד להיחלץ לאחור.

מפקד טנק צב', סמ"ר עוז צמח ז"ל, זיהה את מצוקתו של טנק צב', תפס עמדת חיפוי, והצוות סייע לטנק צב' בהיחלצות לאחור, תוך גילוי מקצועיות ואומץ לב, כשהוא חשוף לאש תופת שנורתה לעברו.

טנק צב' חולץ. ברשת הקשר נשמע "כאן צב' אחרון בתנועה, סוף!" היה זה הדיווח האחרון מ"צוות עוז". טיל נגד טנקים פגע בטנק צב' וכל אנשי הצוות נהרגו.

אלוף פיקוד הצפון העריק ל"צוות עוז" ציון לשבח על שגילה אחריות, רוח לחימה, דוגמה אישית, מקצועיות ורעות עד כדי חירוף הנפש.

בטנק אחד, ברגע אחד, נפל צוות של ארבעה לוחמים צעירים.

סמ"ר עוז צמח ז"ל, בן 20 מרעות, מפקד הטנק.

סמ"ר דן ברזיר ז"ל, בן 20 ממושב בית הלל, סיים קורס מפקדי טנקים, שובץ כנהג.

סמ"ר הרן לב ז"ל, בן 20 מקיבוץ מעיין ברוך, טען-קשר.

סמל ינון יגאל ניסן ז"ל, בן 19 ממעלה אדומים, תותחן.

יהי זכרם ברוך.

הנצחה ומורשת

מור"ק עוז בצבא

תיכון "מור"

מור"ק עוז בצבא

הנצחה במצפור "הר אדיר" לזכר נופלי מלחמת
לבנון השנייה.
המצפור צופה לאיזור הקרבות

משעול עוז צמח

משעול עוז צמח ז"ל הינו רחוב המחבר את רחוב האלה ובית הספר היסודי "רעים" בו למד.

לצד בית הספר מגרשי ספורט ומבני תנועת הנוער הצופים.

"כמה סמלי וכמה נכון שהנוער של היום צועד במשעול עוז".

בטקס מרשים בנוכחות ראש עיריית מודיעין, ראשי הקהילה,

מפקדי צבא ורבים מתושבי רעות

משעול עוז נחנך ב- 24.10.2013 ביישוב רעות.

עוז גבורתך – מאת אדם שטיינר

עוז גבורתך / אדם שטיינר

על עוז גבורתך עכשיו כולנו מדברים
את טוב ליבך בכל שנה אנחנו מזכירים
חייל יפה תואר על זה אין מתווכחים.
גבוה, רם, נישא, זקוף עם המדים
איך בשנייה אחת אינך בין החיים.
בסך הכול רצית להציל ת'חברים

בתוך ארון מעץ ישן לו המלאך
הוא לא ישוב יותר הוא לא ישוב האח
עמוק באדמה קבור לו האוצר
אהוב ליבנו לא ישוב מן העפר
עוז שלנו אין שום מילה שתתאר
געגועינו הם שלך, מחכים שתתעורר

על עוז גבורתך עכשיו כולנו מדברים
את טוב ליבך בכל שנה אנחנו מזכירים
חייל יפה תואר על זה אין מתווכחים
גבוה, רם, נישא, זקוף עם המדים
איך בשנייה אחת אינך בין החיים
בסך הכול רצית להציל ת'חברים

החייל הזה כבר לא ישוב עוד לביתו
בתוך ארון קבורה עטוף במידתו
וההורים בוכים רוצים שוב לראותו
מה שנשאר להם רק זיכרון בבואתו
איך בגיל כל כך צעיר הגיע שעתו.
אנא, אלוהים, תחזיר לנו את נשמתו

על עוז גבורתך עכשיו כולנו מדברים
את טוב ליבך בכל שנה אנחנו מזכירים
חייל יפה תואר על זה אין מתווכחים.
גבוה, רם, נישא, זקוף עם המדים
איך בשנייה אחת אינך בין החיים.
בסך הכול רצית להציל ת'חברים

נסיך שלנו לא שיחק לו המזל
בחודש אוגוסט כך נקבע לו הגורל
בתוך שריון עטוף פלדה יצאת אל הקרב
ממנו לא חזרת, כמו נגנב לנו זהב
בספורט הצטיינת, חלמת להיות כדורסלן ענק.
את חייר, לא ציפינו, שתסיים בתוך הטנק

שיר לעוז כתבה - תמר ארז
הלחינה ושרה - טל חורי (נגיש ביוטיוב)

ילד יקר שלנו
נעלם ואיננו
ילדנו נגוז
ושמו הוא עוז

ילד יקר שלנו
נעלם ואיננו
ילדנו נגוז
ושמו הוא עוז

ימים רבים צפינו במרחב
מחפשים אנו את שנאהב
משירים מבט באופק הנשגב
אולי הוא יפתיע אותנו עכשיו

אולי הוא יופיע אל כול מה שפה עזב
ולימים אנו שבים לצפות במרחב
ומחפשים שוב ושוב את שנאהב
משירים מבט באופק הנשגב
אולי הוא יפתיע אותנו עכשיו
ויחזור אל כל מה שפה עזב

ילד יקר שלנו
נעלם ואיננו
ילדנו נגוז
ושמו הוא עוז

אך האור הצהוב
שנראה כה קרוב
התמזג בינתיים
עם כחול השמיים

ימים רבים צפינו במרחב
מחפשים אנו את שנאהב
משירים מבט באופק הנשגב
אולי הוא יפתיע אותנו עכשיו

הילד עם הלב הרחב
שרק עזר ואהב
ואפילו ידע איך לאהוב

בקרב לעולם לא נטש
ולכן הוענק לו צל"ש
ברגע האמת הוא הוחש

עידן רפאל חביב כתב, הלחין ושר
את השיר "עוז".

שיר מלא עוצמה, כאב והמון אהבה
לשכן ולאח של חבר אהוב ומוערך.
נגיש ביוטיוב

עוז

כתב הלחין ושר: עידן רפאל חביב

לא לא לא תחזירו לי אותו...
לא לא לא זה בכלל לא הזמן
שלו

חיוך שלך עולה בי כמו שקיעה.
יפה יפה ונעלמת בחשיכה...
מקצה עולם אקרא לך איך לא
תשמע
עם שופר שחור אמשח בעוז
שכל כוכב ידע...

בסתר כנפיו אתה נמצא עכשיו
לעולמים
המלאך שנגע בך ממנו אנו
מבקשים

לא לא לא תחזירו לי אותו...
לא לא לא זה בכלל לא הזמן
שלו

פרחים נופלים עליך מגבוה
דמעות עגולות מתגלגלות עד אליך
האדמה פתחה את פיה לכבודך
זו אחותך שם מעליך צועקת ובוכה...

לא לא לא תחזירו לי אותו...
לא לא לא זה בכלל לא הזמן שלו

הרפה מעיניך עוז, שכב במנוחה
חושך בחוץ עכשיו ואמא עוד פה
איתך

לא מסוגלת לקום לעזוב אותך לבדך
נשארת שוכבת מבקשת עם הפנים
לאדמה...

“חיור שלך, עולה בי כמו שקיעה יפה יפה ונעלמת בחשיכה”

עוז = גבורה

האופי של עוז ותכונותיו משחר ילדותו, היו נטועים באישיותו ובהתנהלותו ביום יום, בכל מקום ובכל זמן, בבית עם משפחתו, בבית הספר, עם החברים ובצבא.

אבא של עוז תיאר אותו כך: "יפה כמו אימא שלו, חכם כמו אימא שלו ואת הגודל לקח ממנו" הגובה של עוז היה 1.92 מטר והגובה של אביו 1.89 מטר.

לאחר שנים, אבא של עוז מתאר אותו: "יפה כמו אימא שלו, חכם כמו אימא שלו ואת המידות (במקום הגודל) לקח מהוריו".

את עוז אפשר לתאר, על פי מראהו החיצוני ועל פי תכונותיו ואישיותו.

התיאור החיצוני: גבוה, יפה, חסון, חייכן.

התיאור הפנימי: חכם, עניו, נעים הליכות, שקט, מתמיד, מקרין חום, אהבה ואמפטיה על סביבתו, אוהב אדם וטבע.

למרות שעוז היה מאוד מיוחד, אף פעם הוא לא נתן לסובבים אותו להרגיש רגשי נחיתות, תמיד היה נותן הרגשה מאוד נוחה לסובבים אותו, תכונה שמאוד העריצו. תמיד עזר ודאג לאחרים ורק בסוף דאג לעצמו.

מעבר לכל התיאורים, עוז משחר ילדותו תמיד העלה חיוך על שפתיו, חיוך שאפיין אותו בכל מצב, חיוך שאמר כן, חיוך שאמר לא, החיוך היה דרך מאוד מיוחדת להביע את רגשותיו, החיוך אמר הכול.

חיוך שלך...

סמ"ר עוז צמח

גם בקרב האחרון שעליו קיבל עיטור, לא סטה מעקרונותיו, אישיותו וערכיו. עוז החליט להישאר בשדה הקרב לחלץ ולהציל את חבריו תחת אש תופת, למרות שקיבל פקודה לסגת.
דמותו, אישיותו, ערכיו וגבורתו של עוז ממשיכים ומשפיעים על ילדים, נוער, צעירים ובוגרים בארץ ובעולם.

**תמונות מלפני
הקרב האחרון**

עוז – ראשי תיבות

עוז = ראשי תיבות

עומדים

וזכרים

זיו פניך ואישיותך

אביך תיאר אותך ונתן לזה

חיים

אנחנו מצווים לשמור את זיכרוןך

לשמור על המדינה וערכיה

עבורה לחמת ונתת

את היקר מכל...

דברי מח"ט 188 באזכרה, שנה לנפילתו של עוז

עוז

היו אלה ימי הסערה של הקיץ הקודם. אתה וחבריך כבר נדרכתם לקראת הצטרפות גדוד "סופה" ללחימה בצפון. נחושים להיות בשדה הקרב.

היית כבר מפקד די ותיק, בטוח בעצמך. ואכן, באחת, בתחילת אוגוסט 2006 גם אנחנו היינו שם. לו רק חזרת מן הקרבות, בודאי הייתה השנה החולפת סוערת גם עבורך.

היית מספר על הימים ההם, מדבר עליהם בקולך. עוז, אתה בחרת לעשות, וחזרת דומם. מעשיך עכשיו בפה אחר מסופרים, של מי שהיה שם לצידך. הנה עדיאל, החייל שלך מטנק 3א', מספר בלי להחסיר דבר (אתה בודאי היית מצטנע) איך עוז סייע לו לחלץ את הטנק אחרי שנפגע מפקדו ונפצע. איך תחת מטח הטילים היה לך ברור – קודם ייצא הוא, אחר-כך אני. "כאן 3ב' אחרון בתנועה סוף" היו המילים האחרונות שלך, שמעולם לפני-כן לא קיבלו משמעות חזקה כל-כך כמו ברגע ההוא, משמעות כבדת משקל, כבדה מנשוא. "אחרון בתנועה" השלמתי את משימתי, הצלחתי.

וכשלוּמדים על עוז מבינים. אימא מראה לכולם את התמונה שלך מעיתון במחנה, חיילך מפלוגה א' ואתה בתוכם. הם באים ומספרים עליך, שהיית מפקד דואג, אחראי, שהיית חלק מהם. ואתה דומם.

לא בקולך, כי אם במעשיך, לימדת אותנו פרק חשוב, מדהים, על מהי אחריות ומהו עוז-רוח. בחטיבת "ברק" הדגשנו את אחוות-הלוחמים כחלק ממורשת הגבורה של החטיבה. אתה, ואיתך הצוות שלך, דן, ינון והרן, בפעולתכם יצקתם בכך תוכן של אמת, ללא מילים. מעשים!

למדנו שעלינו לעשות. לא חיכינו לפקודות, שיוקצו זמן או משאבים, אנחנו פשוט עושים. מאז נפילתך ועד היום לא נחה פלוגת "גולן" לרגע, צה"ל כולו התנער. הבנו שלא נוכל להחזיר את החרב לנדנה, שתפקידנו הוא להחזיק אותה שלופה, להיות מוכנים לכל קרב. מאז, בימים ולילות אינסופיים על הטנקים, שחסרו לנו כל-כך אז, אנחנו עוברים אימונים מפרכים למידה של המשימות המבצעיות שלנו, אלה היו נחלת השנה האחרונה, כדי לבוא אלייך היום ולומר לך עוז, בצניעות – עוז, אנחנו מוכנים! אם תיכפה עלינו מלחמה נוספת, נלך אליה כדי לנצח, נהיה טובים יותר! הלוואי שנהיה טובים כמוך. ראה את הרבים שהתקבצו כאן סביבך. אבא מספר בגאווה על מפגשים שהיו לו מאז עם פקודיך, אפילו זרים שלא הכירו אותך בחיך, איך אפילו הוא לומד עליך דברים שלא ידע.

שנה טרופת ימים עברה על המשפחה שלך. התמודדות בלתי אפשרית עם האובדן. והוא, אבא שלך, מתעקש לפקד, כאילו במקומך. לוקח אחריות גם על אחרים לפני שדואג לעצמו.

הצוות של עוז הפך למשפחה גדולה, משפחה עצובה של שכול. משפחת ניסן, משפחת לב, משפחת ברזיר, משפחת "צוות עוז". לכם, משפחת צמח, ולמשפחת "צוות עוז", אני מבטיח להוסיף ולהיות לצדכם. אני משוכנע כי ברוח חטיבת "ברק" יוסיפו אנשיה לחבק אתכם תמיד.

וממך עוז, בודאי עוד לא למדנו הכל, בודאי לא לימדנו מספיק אודותיך. את מורשת הקרב שהותרת נוסיף לספר בקולנו, נישא אותה בגאון. ואתה דומם.

יהי זכרך מקודש וברוך לעד

צוות עוז – "הרעות עד חירוף הנפש"

שאלת הפעולה תחת אש איננה מובנת מאליה. להבנתי, פעולה מקצועית בקור רוח, בשיקול דעת ובאחריות בעת קרב, איננה דבר של מה בכך. עלולה להיות נטייה לחשוב כי אם לוחמים, עשו את מה שנדרש מהם בשדה הקרב, אין הדבר יוצא דופן או ראוי לציון ולהערכה, ולא כך הוא.

אני מהרהר בקרב של צוות עוז במלחמת לבנון השנייה.

היה שם צוות 3א' שנקלע למצוקה, הטנק נפגע ולא יכול הייה לייצר אש, המפקד נפצע וחדל לתפקד, מה טבעי יותר מאשר שהסמל יהיה זה שיושיט לו עזרה ויחלצו?

מה שהפך את צוות 3ב' - "צוות עוז" לצוות של גיבורים, הוא עוז הרוח. אותה אחריות שבאה לידי ביטוי במימוש הציפייה לחלץ את הגור שלך אף במחיר חיך שלך.

עוז וצוותו עשו זאת במלוא המקצועיות –

העמדה שעוז מצא, הייתה הטובה ביותר באזור הקרב, שאפשרה את פינוי הציר ההררי הקשה למעבר וחילוץ צוות 3א'.

הכוונה של צוות 3א' שמפקדו נפגע, על מנת שיחלץ עצמו למקום מבטחים, ירי וכוון כלי הנשק של הטנק אל מקורות האש,

הדיווח החד והמקצועי ברשת הפלוגתית "כאן 3ב' אחרון בתנועה!"

לאחר שעוז השלים את משימת חילוץ הגור הפגוע – בנחישות ובביטחון עד שנפגע.

לכאורה, היה רק חילוץ של גור ע"י הסמל שלו, אך בעיניי מעל לכל, מדובר בעוז רוח ומושא להבנת ערך הרעות עד חירוף הנפש.

סיפור הגבורה של צוות עוז, הצטרף מאז להיות אות ומופת של רוח אחוות הלוחמים של חטיבת ברק, של חיל השריון ושל צה"ל,

ועוד יסופר לאין קץ.

נכתב על ידי אל"ם מי"ל משה שטרית

מח"ט 188 במלחמת לבנון השנייה

מכתבו של אמיר חבר של עוז מקורס מפקדי טנקים – קמ"ט

למשפחה של עוז שלום רב! 25 אפריל 2012

קודם כל אני רוצה להביע את צערי על האובדן שלכם, ברור לי שזה כאב איום ונורא.

אני מניח שאין דבר שיוכל לנחם אתכם... אני משתתף בצערכם. שירתתי עם עוז בקורס מפקדי טנקים (קמ"ט), אבל אחרי הקורס לא הייתי בקשר כל-כך עם אנשים מהקורס, ככה שגם המוות של עוז לא היה לי כל-כך מוחשי. אם אני זוכר נכון שמעתי עליו עוד בזמן המלחמה אבל קצת באיחור, ולקח קצת זמן עד שהגעתי לברך בקבר ...

חשבתי לשתף אתכם בזיכרונות שיש לי מעוז מתקופת הקורס. היינו ביחד באותה מחלקה, אני זוכר את עוז בתור בחור מנוסה ובוגר למרות שמקריאה עליו באתר לזכרו, גיליתי שאני קצת מבוגר יותר... ועם חברה, והדבר העיקרי מעבר לכך, הוא שהוא היה תמיד - חייכן ומאושר ואפילו קצת ליצן.

בעיני התנהגות כזאת בקורס היא לא מובנת מאליה בכלל! עבורי הקמ"ט הייתה תקופה מאוד מאוד קשה, וזה שעוז הצליח להיות חזק ובשליטה ועוד שמח! זה לא סתם פרט ראוי לציון, אלא זו סגולה של אדם ממש מיוחד. אני לא ממש בקשר עם אנשים מהקמ"ט, ולכן גם המוות של עוז לא היה כל-כך ממשי עבורי. לכן במהלך השנים מצאתי את עצמי מברר כמה פעמים, על מנת לוודא...אני זוכר שכששמעתי על המוות, לא האמנתי איך זה קרה דווקא לו, הוא היה ממש מקצוען ומנוסה ובאמת ידע והבין איך לתפעל את הטנק, ולכן הוא היה אמור להיות בטוח! מעבר לכך, אם אני זוכר נכון את הקמ"ט שהוא ביצע איתנו, הבנאדם היה ממש נחוש להיות מפקד, וזה מה שהכי הערכתני אצלו. זה היה ממש לא יאומן שדווקא הוא שהשקיע יותר מכולנו כדי להפוך למפקד, שילם על זה בחייו...

רק היום, באמצעות האתר לזכרו, נחשפתי בפעם הראשונה לפרטי הקרב שבו הוא נפל, זה בהחלט מות גיבורים, לא שזה מנחם, אבל אני מעריך ומעריך את מעשיו.

הקמתם לו אתר זיכרון מרשים קשה להאמין שהוא כבר לא בינינו...אם אני יכול לעזור במשהו – אשמח.

אני מאחל לכם רק טוב, יהי זכרו ברוך.

מכתב לעוז הגיבור מאבא

מכתב לעוז הגיבור

עוז! כתבתי לך מכתב, תענה כשתוכל, אבא.

עוז היקר שביקרים!

אני לא יודע איך ומהיכן להתחיל לכתוב לך, האם לכתוב בזמן הווה, עתיד או עבר? אימא תמיד אומרת שאפשר היה לגדל 10 ילדים כמוך, היית ילד כל כך נוח, כל כך מתחשב, תמיד עוזר, מוותר גם כשנודאות מגיע לך, העיקר שיהיה טוב לאחרים ובסוף רק לך, העיקר שיהיה נחמד וסבבה.

התנהגות אצילית כזו לא מובנת מאליה, כשאני נפגש ומדבר עם אנשים שהכירו אותך בחיך ועם אנשים שהכירו אותך דרך סיפור חיך, אני מבין עד כמה מיוחד היית, ואיך הצלחת לגעת באנשים בדרכך הנעימה והמיוחדת, אף פעם לא התלוננת שאתה מקופח, שקשה לך ועוד כל מיני טענות שונות ומגוונות.

כשאהוד גולדוואסר ואלדד רגב נחטפו על ידי החיזבאללה, ועוד לפני תחילתה של מלחמת לבנון השנייה, אמרת לי שיכול להיות שיקפיצו את הגדוד לעזה, או לגבול לבנון, בסתר ליבי העדפתי שיקפיצו אתכם לגבול לבנון, לא האמנתי שנצא למלחמה-סליחה טעיתי. כשנכנסת ללבנון, מאוד חששתי ודאגתי למרות שתמיד הרגעת אותי. ידעתי שהאופי שלך לא ייתן לך לעשות דברים "בערך" אלא בשלמות, כמו שתמיד עשית. תכונה זו שהיא לכאורה טובה, הדירה שינה מעיני, בעיקר כשידעתי איך שהקברניטים מנהלים אותה.

כשהבשורה הנוראית מכל הגיע ב 12 אוגוסט 2006 החיים נעצרו ואני שואל הרבה שאלות, בין היתר איך היה לך אומץ להישאר לבד בשדה הקרב לחלץ ולהציל את חבריך? הרי בסרט מצויר, שלפתע הגיח כריש מהמים כיסית את הראש בשמיכה מרוב פחד.

אומרים לי תהיה גאה, עוז גיבור ואני שואל מה עדיף? שפן חי או גיבור שלא איתי.

היום אני חי בין היתר, כדי לספר את סיפורך, אתה אתנו ובקרבתנו, אומרים לי, תחשוב שיצאת לטרק ארוך ועוד מעט תשוב, ואומרים שאולי עברת לגור באוסטרליה ובעתיד תגיע לביקור.

עולות הרבה שאלות ללא תשובות, באחד מהימים שסיפרתי עליך לילדים מכיתה ד' שאלו אותי הרבה שאלות, ילדה אחת שאלה אותי, האם אני כועס עליך? אני יכול להגיד בוודאות שאם לא היית מציל את חבריך, לא היו מכירים אותי כאבא של עוז!

תודה שאתה הבן שלי – אבא

**סמ"ר עוז צמח, מפקד טנק, נפל במלחמה בקרב
גבורה על אדמת אויב!**

"עוז, מעטים נותנים קצת,

אתה נתת את הכול" (אליון)

עוז מוכן לקרב האחרון

"הצבי ישראל על במותיך חלל איך נפלו גיבורים"

סמ"ר עוז צמח ז"ל

י"ג בחשון תשמ"ו – י"ח באב תשס"ו

27 אוקטובר 1985 – 12 אוגוסט 2006

הובא לקבורה – הר הרצל בירושלים.

אתר לזכרו – www.ozzemach.co.il

"ה' עוז לעמו ייתן ה' יברך את עמו בשלום"

יהי זכרו ברוך